

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 23

Presidència
de l'Honorable Sr. Vicent Serra i Ferrer

Sessió celebrada dia 26 d'abril de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 1261/16, de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, sol·licitada per tres diputats membres de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre la condonació de 700 milions d'euros de deute per part de l'Estat. [586](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

No hi ha substitucions?

Compareixença RGE núm. 1261/16, de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, sol·licitada per tres diputats membres de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts adscrits al Grup Parlamentari Popular, per tal d'informar sobre la condonació de 700 milions d'euros de deute per part de l'Estat.

Passam al debat de l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença RGE núm. 1261/16, de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, sol·licitada per tres diputats membres de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts adscrits al Grup Parlamentari Popular per tal d'informar sobre la condonació de 700 milions d'euros de deute per part de l'Estat.

Assisteix la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, Sra. Catalina Cladera i Crespi, acompanyada pel Sr. Joan Carrió i Vidal, director general de Pressupostos i Finançament; pel Sr. Francesc Colom i Coll, director general de Tresor, Política Financera i Patrimoni; pel Sr. Pedro Jiménez i Ramírez, director general de Funció Pública i Administracions Públiques; per la Sra. Begoña Morey i Aguirre, secretària general; pel Sr. Albert Travesset i Campaña, cap de comunicació; pel Sr. Ernest Ribalaiga i Briones, cap de gabinet; per la Sra. Xesca Carreras i Fiol, assessora de gabinet; i pel Sr. Juli Dalmau de Mata, assessor de gabinet.

Té la paraula la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques per tal de fer l'exposició oral sense limitació de temps.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bona tarda a tots i a totes, senyores i senyors diputats. L'objecte de la meva presència en el si de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts és la de donar compte de la sol·licitud dels diputats del Grup Popular per informar sobre la petició de condonació del part del deute que el Govern de les Illes Balears té amb l'Estat. Concretament la quantitat que es demana a l'enunciat de la petició és de 700 milions d'euros.

Abans de començar vull agrair la presència de part del meu equip, de la nostra conselleria, que col·laborarà en la resolució de tots aquests dubtes que els senyors i les senyores diputats puguin mantenir després d'aquesta intervenció inicial.

El tema que motiva la meva presència avui aquí és important. Tot allò que afecta el finançament que reben les Illes Balears ho és, i lamentablement seguim mantenint a dia d'avui una injustícia enorme respecte del tracte financer que rebem de l'Estat. És un dels nostres grans objectius de la legislatura poder comptar amb un nou sistema de finançament més just que

assumeixi els costos reals dels serveis que prestam als ciutadans. En això crec que tots hi estam d'acord; tenim el deure de canviar la nostra situació financera respecte de l'Estat, no pot ser que els nostres serveis bàsics siguin dels pitjors dotats de totes les comunitats autònomes, com tampoc no pot ser que la inversió de l'Estat per càpita via pressuposts generals de l'Estat sigui a Balears la segona més baixa de tots els territoris de manera constant, amb especial menció a la dels cinc darrers anys, on veritablement hem tocat fons.

En aquest context d'infrafinançament històric i no corregit de Balears neix la idea de la condonació com a fórmula vàlida per a poder-nos rescabalar en el present de la deixadesa quasi permanent de l'Estat cap als ciutadans de les Illes.

A 31 de desembre de l'any 2015, dels 8.306 milions de deute SEC de la comunitat autònoma, que són les dades que consten al Banc d'Espanya, 5.000 ja estan en mans de l'Estat a través dels seus mecanismes de finançament; es tracta del 60% del deute, una proporció que va creixent any rere any. A aquests 5.000 milions que ja devem a l'Estat, s'hi sumen els 921 milions que hem sol·licitat a la ronda de FLA de l'any 2016. Per tant l'Estat, que és el responsable del nostre finançament, també s'ha convertit en el nostre creditor més important, i aquesta nova condició de Madrid com a creditor de Balears no pot eximir l'Estat de complir el seu mandat d'oferir finançament just per a Balears i per obrir els procediments legals per confeccionar un nou sistema de finançament autòmic.

El Govern de les Illes Balears ha manifestat en reiterades ocasions al Consell de Política Fiscal i Financera, al president del Govern d'Espanya i al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, que Balears pateix de tres disfuncions principals en el seu finançament; una és la manca de reforma del sistema de finançament des de l'any 2014; l'altra és un mal repartiment del dèficit vertical entre Estat i comunitats autònomes, entre Estat i Balears; i una altra seria la manca d'actuacions decidides per dotar Balears d'un nou règim especial, així com la marginació tant en inversions estatutàries, que són reiteradament (...), com en les inversions previstes en els pressuposts generals de l'Estat. Consideram que aquestes tres qüestions s'han de corregir amb urgència per canviar la situació injusta que pateixen les Illes Balears, però, ben al contrari, fins al moment l'únic canvi real que hem percebut és la utilització abusiva que el ministre Cristóbal Montoro ha fet dels mecanismes de finançament de l'Estat per aconseguir minvar les capacitats d'autogovern de les comunitats autònomes.

Les nombroses exigències de fiscalització i les amenaces de mesures coercitives no són més que un calculat sistema de recentralització del poder de l'Estat a través del control financer de les comunitats autònomes, i això atempta contra l'esperit i la configuració de la Constitució Espanyola i la configuració dels estats de les autonomies.

La gestió d'aquest govern balear en els seus deu mesos de vida s'ha caracteritzat per un triple efecte que és incontestable i que ha estat reconegut per observadors independents. Aquest govern ha dit no a les retallades, un no clar i rotund a les polítiques neoliberals que tant de dolor han causat a la nostra

societat i en especial a les capes més sensibles. Paral·lelament a aquest no el Govern ha dit sí al retorn de drets i serveis que el PP va llevar als ciutadans en nom de la crisi: ha dit sí a una renda social garantida, sí a la millora de l'avaluació de les peticions de dependència i a la dotació per als centres de menors i centres de dia; sí a una atenció sanitària universal i gratuïta amb targeta sanitària sense pagar, amb centres de salut oberts els horabaixes, amb noves vacunes per a nadons dins el catàleg de serveis bàsics, amb menors llistes d'espera per consulta i per operacions; sí a polítiques d'ocupació actives per a col·lectius de dones, joves i majors de 45 anys, amb un SOIB millor dotat i més eficient en la intermediació i ferm en la inspecció de les empreses que apliquen condicions d'explotació laboral; i sí a l'augment de professors a les aules d'acord amb el criteri dels consells escolars i dels claustres de professors, amb substitucions immediates de personal docent de baixa, amb millora d'infraestructures educatives. Podria seguir amb les realitzacions de totes i cadascuna de les conselleries del Govern, però sé que no és aquest l'objecte central d'aquesta compareixença.

En tot cas tota aquesta llista de realitzacions s'ha aconseguit fer a través d'una gestió mesurada i eficient. Només en deu mesos hem aconseguit demostrar que no era cert allò que ens deia el PP, no eren necessàries totes aquelles retallades socials, aquell patiment de classes mitjanes i treballadores. Només en deu mesos hem demostrat que es podia governar d'una altra manera, gestionant més i millor i no només retallant. Però per fer això calia tenir un poc de valentia, calia enfrontar-se amb Madrid; valentia per defensar el que és de tots, i el govern del Sr. Bauzá no en va tenir.

Arribats a aquest punt és necessari que ens posem en antecedents sobre la situació que actualment tenim a Balears. El dèficit públic de Balears l'any 2015 va ser d'un 1,52% del PIB; aquest dèficit va ser menor que el de l'any 2014, que va ser d'un 1,74% del PIB. És cert que en els dos casos, 2014 i 2015, s'han incomplert els límits imposats per Madrid -l'1% era el 2014 i vàrem arribar a l'1,74, i el 0,7 per al 2015 i vàrem arribar a l'1,52%-, i el que nosaltres ja vàrem dir en el seu moment i continuam dient ara que governam és que els límits de dèficit del Sr. Montoro eren injustos amb les comunitats autònomes i que s'havien de flexibilitzar. El mateix govern central, que ens va ignorar quan vàrem demanar un millor dèficit per a les comunitats autònomes, ara rectifica, i amb la rectificació reconeix el seu error. És lamentable que s'hagin torbat tant a fer marxa enrere. Passam de l'objectiu de dèficit de tot l'Estat de 2,8% del PIB previst per a enguany a un 3,6, i això allibera vuit dècimes que ha anunciat el Govern que repartirà a parts iguals entre Seguretat Social i comunitats autònomes. Per tant el límit de dèficit de Balears per a l'any 2016 segurament, quan ho aprovi la Comissió Europea, serà del 0,7% del PIB, i això ho va comunicar el ministre de Guindos en comptes del 0,3 que teníem aprovat fins ara.

Quant a la situació del període mitjà de pagament a proveïdors hem de reconèixer que durant alguns mesos passats el termini de pagament a proveïdors ha estat en xifres altes; l'octubre estava a 79 dies, el novembre a 95, el desembre a 70, i el gener a 77 dies; són períodes llargs, efectivament, però hem aconseguit revertir la tendència en els dos darrers mesos; si comparam els indicadors de dèficit i de pagament a proveïdors

d'ara amb els de fa un any són similars: el període mig de pagament de febrer de 2015 era de 54 dies, mentre que enguany és de 58 dies, i en el mes de març d'enguany -avui s'ha publicat- és de 56,5 dies el període mitjà de pagament. De fet es pot acotar el problema de pagament a proveïdors a unes poques empreses públiques. Si fem l'exercici d'excloure l'ib-salut del càlcul de pagament, el termini de la resta queda per sota dels trenta dies. I aquestes són dades, tot i que des de l'oposició s'hagi fet molta demagogia tant amb el dèficit com amb el període mitjà de pagament de proveïdors.

Pitjor encara ha estat el tracte que ens ha fet el ministre Montoro que, en nom dels incompliments, ha col·locat Balears dins del grup de les comunitats autònomes que han d'adoptar mesures de no disponibilitat de crèdits pressupostaris, ho ha fet per carta i de manera molt injusta. És injust perquè la Comissió Delegada per a Assumptes Econòmics, la CDGAE, reunida el 31 de març, no inclou les Illes Balears entre el grup de comunitats autònomes en què es pot aplicar aquesta mesura coercitiva de bloquejar partides pressupostàries. La mesura coercitiva només es pot aplicar a aquelles comunitats que hagin rebut el Fons de Liquiditat Autònoma i que hagin incomplert el seu pla d'ajust l'any 2015, i això no és el cas de Balears, no estàvem dins aquest Fons de Liquiditat Autònoma.

El 2015 el Govern, encara en mans del PP, es va acollir al fons de facilitat financera pel qual no era necessari un pla d'ajust. Per tant, no era necessari un pla d'ajust, no havíem incomplert un pla d'ajust i no se'ns podien aplicar les mesures que ens va comunicar el ministre Montoro de declarar no disponibilitat de crèdit.

El Govern de les Illes Balears i la majoria del Parlament també s'han sumat a aquest rebuig de qualsevol mesura coercitiva que l'Estat pugui aplicar a Balears. Balears ha complert amb suficiència els condicionants del Pacte d'Estabilitat i Creixement de la Unió Europea per a l'Estat espanyol.

En aquest punt m'he de referir de manera expressa a l'informe de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal, l'AIREF, sobre els pressuposts inicials de les administracions públiques per al 2016, un informe publicat el 7 d'abril. L'AIREF diu que Balears està en vies de compliment de les limitacions del dèficit en 2016, vull recordar que aquest informe és anterior a l'anunci del ministre Luís de Guindos sobre l'ampliació del marge de dèficit. L'AIREF posa Balears entre les comunitats autònomes amb risc moderat en un marge de compliment de dèficit entre el 0,4 i el 0,7% del PIB.

A més, l'AIREF destaca dues dades fonamentals a Balears: en primer lloc, diu que l'adopció de les mesures reals per augmentar els ingressos, que és la comunitat autònoma que més augmenta el seu esforç tributari, conjuntament amb Aragó, dins el pressupost de 2016, destaca aquesta mesura. En segon lloc, valora que el dèficit real de l'any 2015 de Balears va ser un 1% i no un 1,52%, i ara ho explic, perquè s'han de descomptar els efectes de les operacions no recurrents, això són 121 milions de refinançament de les autopistes d'Eivissa i una part del tractament per hepatitis C. Si descomptam això, que això és el que diu l'AIREF, el dèficit real de 2015 seria un 1%, el dèficit de Balears. A més, hauríem d'afegir que l'any passat el

pressupost de 2015 va preveure un ingrés de 80 milions per un conveni de carreteres que no es va arribar a realitzar i que, per tant, això encara són uns quants punts més de dèficit, per tant, encara seria més baix que l'1% si no hi hagués hagut aquesta imprudència per part de l'anterior govern.

Segons l'AIREF Balears va experimentar la millor evolució pressupostària de totes les comunitats autònomes entre juliol i tancament de 2015, i això ho diu literal un informe, no ho diu el Govern, casualment el primer semestre de mandat d'aquest govern, i també confirma que no és necessari obligar-nos a declarar indisponibles partides del pressupost 2016, en contra d'allò que diu la carta de Montoro.

Les dades i la interpretació que en fan entitats independents segueixen dient el mateix, que aquest govern ha actuat amb responsabilitat i seny en la gestió de les finances públiques de Balears. Però encara n'hi ha més, Standard & Poor's en la seva avaluació de la credibilitat financera del passat febrer es fa ressò del progrés de Balears, manté la seva evolució de *rating* BBB-, però millora la seva perspectiva d'estable a positiva. Com no pot ser d'altra manera valora negativament la càrrega de deute que arrossegam, però creu que l'increment dels ingressos ofereixen una perspectiva real de millora de la situació. En efecte, el deute que arrossegam és una càrrega molt pesant, amb dades del Banc d'Espanya, a 31 de desembre de 2015, deute SEC, la nostra comunitat autònoma acumula 8.306 milions d'euros.

No obstant això, aquest govern ha aconseguit moderar el creixement del deute amb dades constatables. Balears ha complert el límit de deute imposat per Montoro en 2015 i el comportament de l'endeutament durant els darrers sis mesos de l'any passat també apunten a una millora de la seva gestió. Tornem a les dades, segons el Banc d'Espanya el deute públic de Balears ha augmentat en 529 milions d'euros l'any 2015, 529 milions d'euros. D'aquest augment, 483 pertanyen al primer semestre, 483 primer semestre, el darrer alè del Govern Bauzá. Durant el segon semestre, sota aquest govern ja, el deute ha pujat 46 milions d'euros, 10 vegades més, 46 milions d'euros dels 529.

La diferència és notable, i la repetiré, o ja l'he repetida, 483 milions d'euros més durant el Govern del PP dins el primer semestre, segon semestre 46 milions d'euros amb el Govern del pacte.

Hi ha més comparatives, no els vull marejar amb xifres, i totes indiquen el mateix, la gestió pressupostària d'aquest govern, tant en el tancament de 2015 com en la preparació de comptes de 2016, ha estat impecable.

Com deia abans, el deute públic és el gran mal de cap de les finances de la nostra comunitat autònoma, això és així i no es pensin que en tenim prou fent comparatives amb la gestió del govern anterior, som conscients de quin és el principal mal de cap d'aquesta comunitat autònoma. La nostra feina és proposar alternatives i lluitar per dur-les a terme, per això, totes aquestes dades i les nostres propostes ja estan en mans del Govern de l'Estat.

El passat dia 12 d'abril la presidenta Armengol i jo mateixa vàrem lliurar un document al Sr. Montoro on es troben algunes de les nostres reivindicacions per poder recompondre la situació del nostre finançament des d'ara mateix, amb la mirada posada en una reforma a fons del sistema de finançament. Naturalment, entre aquestes demandes hi ha la condonació de part del deute que arrossega Balears.

Per entendre què pretenem amb la condonació del deute és necessari tenir en compte que Balears es finança ara, a llarg termini, a través de l'Estat, amb els mecanismes de finançament previstos a la Llei d'estabilitat pressupostària de l'any 2012. Primer, a través de fons de proveïdors, més tard a través de la facilitat financera, i ara, a través del Fons de Liquiditat Autònoma, Balears ha obtingut d'aquesta manera finançament per afrontar els seus compromisos primordialment per amortitzar el deute privat que tenim o fins i tot el deute públic que tenim. Això ha provocat que el gruix del deute de Balears, que amb anterioritat a l'any 2012 estava en mans privades, principalment entitats financeres i de crèdit, passàs progressivament a mans de l'Estat.

Com he afirmat a l'inici d'aquesta compareixença, l'Estat ha passat de no ser creditor de Balears l'any 2012 a concentrar ara el 60% del nostre deute públic en una escalada que continuarà els pròxims anys si no queda més alternativa que seguir adherits a aquests mecanismes de finançament de l'Estat.

A finals de 2015 l'Estat havia aportat 5.000 milions d'euros a Balears per proveïdors primer i amortitzacions de deute més tard. A aquesta quantitat se li ha de sumar 921 milions d'euros de FLA de Balears de l'any 2016, de manera que mentre el deute a entitats de crèdit privades anirà disminuint, el deute amb l'Estat seguirà creixent fins als 6.000 milions d'euros.

Els doblers que l'Estat posa a disposició de la comunitat autònoma no són a fons perdut, són crèdits, doblers que s'han de retornar i amb interessos. I és injust, perquè en comptes de finançament Madrid ens ofereix FLA, ens ofereix més crèdits.

Montoro i Rajoy han reconegut repetidament la situació d'injustícia financera que patim a Balears, però no hi fan res. El Govern de l'Estat no ofereix alternatives al sistema de finançament, però sí que dona crèdits que s'han de retornar amb el seu interès corresponent. En aquest punt vull recordar que el Govern es va adherir al primer mecanisme de finançament de l'Estat, al fons a proveïdors el 2012, fins a finals de 2015, des de l'any 2012 fins a l'any 2015 l'Hisenda de Balears ja ha hagut de retornar a l'Estat més de 277,6 milions d'euros, dels quals 52,6 són amortitzacions o han estat amortitzacions mentre que 224,6 han estat interessos.

Quan parlem d'injustícia res queda més clar que aquesta dada, l'Estat no ens dona finançament just, ens penalitza, ens marca objectius de dèficit inassumibles i a sobre ens cobra interessos pels diners que ens deixa per pagar deutes. I quan l'Estat, l'ens que tutela el sistema de finançament de les comunitats autònomes, és al mateix temps el seu major creditor, la situació generada esdevé absurda. Amb una mà Balears rep crèdit de l'Estat i amb l'altra li ha de tornar per amortitzar el crèdit concedit, rebre de l'Estat per pagar a l'Estat, aquesta és una situació kafkiana. Un exemple gràfic, l'any 2016 Balears

ha de rebre 921 milions de FLA, com ja he dit, dels quals n'ha de retornar a l'Estat 343, per pagar venciments de deute de FLA, fons a proveïdors, facilitat financera, etc., d'aquests anys anteriors; a més hi hem d'afegir 7,7 milions d'interessos per pagar aquest deute, que tot això sumen els 224,6 milions que ja hem satisfet d'interessos.

És evident que aquesta situació no es pot allargar més temps i cal posar-hi remei, no podem acceptar que rebem com a crèdit els doblers que en realitat ens haurien d'haver arribat com a finançament ordinari. Però a més d'això, acceptar els mecanismes de l'Estat té un altre cost, superior encara al que tenen els interessos: a canvi d'entrar dins els mecanismes de finançament de l'Estat, Balears perd autonomia financera i ha de passar comptes amb el ministeri per tot i continuament, una espiral que accentua la dependència de l'Estat i el control absolut de l'Administració Central sobre les nostres finances i la culminació d'un procés de recentralització política que lleva capacitat de decisió i d'autogovern a les comunitats autònomes.

Ho vàrem dir des del primer moment, aquest procés suposa un atac a l'autonomia financera i política de Balears alimentat des de l'Estat, un procés que denigra l'estat de les autonomies, les lleis orgàniques de l'Estat que emparen els estatuts i, en definitiva, la mateixa Constitució que consagra el Títol VIII de la Carta Magna a l'organització territorial d'Espanya. El Fons de Liquiditat Autònoma i la resta de mecanismes de l'Estat s'han convertit en perversos, sembla una paradoxa, però el mecanisme que es preveu per salvar les comunitats autònomes en realitat les debilita greument, i aquest debilitament ens confirma, amb les dificultats que Balears i la resta de comunitats autònomes tenen per accedir al cobrament de les quantitats el primer trimestre del FLA 2016, i que nosaltres confiam resoldre ben aviat.

Aquesta demora, un càstig més del ministre Montoro, ens ha obligat a haver d'afrontar amb fons propis amortitzacions de deute per valor de 232 milions d'euros que havien de finançar-se a través d'aquest FLA, aquestes tres primers mesos de l'any, que encara, com bé sabeu, no han arribat.

Davant aquesta realitat, creada arran dels mecanismes de finançament de l'Estat a les comunitats autònomes, es planteja la possibilitat real de la condonació de deute com a una solució per rescabalar-nos de l'infrafinançament històric de Balears.

La condonació es proposa com a una sortida política a una situació que no afavoreix l'autogovern a Balears i que perpetua una sensació de xantatge en la qual l'Estat domina a distància els fils de les autonomies, mentre estreny més fort o més fluix els únics canals de finançament que queden oberts a les comunitats autònomes. I al mateix temps que plantejam la condonació mantenim la reivindicació per a un finançament just i adequat per a Balears, a través de l'aprovació d'un nou marc de la relació financera entre Estat i comunitats autònomes. La condonació del deute parteix d'un principi de compensació, ja que part important d'aquest deute acumulat prové de l'infrafinançament històric que arrossega Balears, competències mal dotades i dèficit en inversions de l'Estat.

Per tant, té sentit que l'Estat ens compensi, en primer lloc, evitant el retorn de les quantitats que ens ha prestat des de l'any

2012, precisament a finals d'enguany Balears haurà retornat a l'Estat per amortització dels mecanismes de finançament més interessos 628,3 milions d'euros, pràcticament un 10% de la quantitat prestada, 628,3 milions d'euros és la quantitat que Balears ha retornat a l'Estat per aquests mecanismes.

La fórmula que proposam per dur a terme aquesta condonació total del deute a Balears a l'Estat és la següent: aquests 628,3 milions d'euros haurien de tornar a les arques de Balears, a partir de l'any 2017, l'Estat hauria de renunciar al retorn de les quantitats prestades al Govern de les Illes Balears. Aquest seria el doble efecte de la condonació: retorn de les quantitats ja pagades i renúncia a les amortitzacions i als interessos que queden en vigor. Ja us he dit que el que fa l'Estat és deixar-nos diners perquè li tornem diners. Us posaré alguns exemples: l'any 2016, ja ho he dit; a l'any 2017 hauríem de retornar a l'Estat, i abans ens ho hauria prestat, quasi bé 500 milions; a l'any 2018, quasi bé 650; a l'any 2019, 757, així etc., fins a l'any 2026 que, de moment, és fins on duren els mecanismes, però que en total això arrossega 6.000 milions d'euros de deute que tenim amb l'Estat, com he explicat abans.

La condonació provocaria d'immediat un efecte alliberador sobre el deute públic de Balears que permetria, d'una banda, rebaixar el percentatge de fins al voltant d'un 10% del PIB, en comptes dels 30,02..., perdonau, del 30,2 que tenim actualment. A partir d'aquí Balears podria tornar tenir accés a les línies de crèdit externes, a la millora del seu *rating* i abandonar els mecanismes de l'Estat.

La condonació posaria fi a un camí circular incomprensible, una escala de Jacob que puja i baixa per quedar sempre al mateix lloc, un finançament que arriba i se'n va de les illes sense que el seu pas provoqui cap efecte beneficiós a la nostra economia. Aquest mecanisme de posar a zero a comptador del deute no és cap maniobra impensable, quan el deute no és més que un absurd impagable que ens condemna a una subordinació permanent del creditor.

La reestructuració del deute esdevé un acte just quan resol una situació extraordinària i aquesta d'ara ho és perquè és el nostre creditor, l'Estat, és precisament qui ens ha portat, en gran mesura, fins a aquesta situació d'insuficiència financera, una situació d'infrafinançament de Balears de la qual podem prendre almenys una part de la seva real dimensió a través de les dades de la darrera balança fiscal Estat-Balears que s'ha publicat l'any 2012. En aquest document s'afirmava que el dèficit de Balears en referència a l'Estat havia estat de 1.330 milions d'euros només en un sol exercici.

No estam en contra del principi fonamental de l'economia del mercat, els deutes s'han de pagar, ho subscriu completament, però és que, prèviament al deute que Balears ha contret amb l'Estat, encara queda pendent de compensar un altre deute en sentit invers, el de l'Estat cap a les Balears.

Plantejar un panorama de condonació a compte dels mecanismes de finançament seria en realitat una manera de compensar Balears pels deutes anteriors que té l'Estat amb Balears, l'Estat també ha de pagar els seus deutes i en aquest cas el deute que té amb els ciutadans de les Illes Balears.

Al final de tot es planteja una qüestió de fons que és més important que tot el renou polític que l'envolta i que jo els traslado ara a vostès, als membres de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Parlament, com a cloenda d'aquesta intervenció: en quina comunitat autònoma de les Illes Balears volem viure, en una de lliure amb capacitat real d'autogovern i presa de decisions sobre les àrees sobre les quals legalment tenim competències, o en una comunitat preintervinguda de fet per l'Estat, per la gestió d'un deute que en la pràctica resulta impossible d'eliminar?

La condonació del deute que jo els he plantejat aquí i un nou sistema de finançament just amb els ciutadans de Balears ofereixen una resposta a aquesta qüestió, i donar respostes forma part de la nostra responsabilitat com a governants.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de quaranta-cinc minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar. Idò continuam. Continuam.

Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. La Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

Bé, en aquest cas...pel Grup Parlamentari Popular, tenint en compte que la consellera ja ha manifestat la intenció de contestar globalment, té la paraula per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni Camps i Casasnovas, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Consellera, per haver acudit avui aquí a retre comptes d'una qüestió que ens preocupa, que és el tema de la condonació del deute i sobretot també de tenir una visió un poc més general de la situació financera que té la comunitat autònoma, també vull agrair a tot l'equip que avui l'acompanya.

Jo li he de dir, primer de tot, que estic completament d'acord que estam mal finançats, Balears està infrafinançada, no d'ara, de sempre i, per tant, és urgent modificar el sistema de finançament que tenim. Jo sempre ho record, però convé recordar-ho, el sistema de finançament del 2009, que és el que vostès, el Partit Socialista a Madrid i el Partit Socialista a Balears, i també hi havia aquí a Balears el BLOC, que era un poc el que ara és MÉS, també varen donar suport a aquell sistema de finançament el qual s'ha demostrat ara que no era del tot just amb Balears, per tant, completament d'acord que hem de modificar el sistema de finançament. Però açò serà quan serà, i evidentment s'havia de produir a l'any 2014, no es va produir, ho lamentam molt, no serà perquè nosaltres no ho volguéssim modificar, però evidentment nosaltres no som tota

Espanya, nosaltres no som Canàries, Extremadura, Galícia, vull dir que totes les comunitats autònomes s'havien de posar d'acord amb l'Estat per modificar, per tant no es va poder produir en aquell moment, i es produirà quan es produirà, i serà molt complicat i serà molt difícil.

Per tant, mentre no es produeixi aquest canvi o aquesta reforma del sistema de finançament la qüestió que ens hem de demanar tots és: i nosaltres què feim?, com ho feim nosaltres? Aquesta és la qüestió. Per tant la proposta de condonació d'una part del deute és una proposta que pot entrar, jo crec, dins la negociació d'un nou sistema de finançament. Sí que veig més difícil que sense un nou model de finançament ens condonin part del deute, però en qualsevol cas sí que -i m'agradaria fer un poc d'història- sí que aquesta proposta ja ve d'enfora, certament, de fet en el programa electoral de Podemos, per posar un exemple, ja sortia el no pagar el deute, per exemple, però bé..., el no pagar el deute; o, per exemple..., bé, en fi, ja...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, Sr. Aguilera, deixi continuar al Sr. Diputat. Sr. Portaveu, (...).

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Bé, en fi, també parlaven d'una auditoria ciutadana del deute per veure quina era legítima i quina no era legítima, i per tant pagar la que és legítima i no pagar la que és il·legítima, amb la qual cosa hauríem de veure els ciutadans que han de formar aquesta auditoria qui són, però en qualsevol cas són propostes que feia Podemos i que, bé, en certa manera el Govern ha assumit en part, perquè dia 15 de novembre de 2015, per exemple, ja hi va haver unes declaracions precisament seves en què deia que "*el Estado debe condonar deuda a Baleares por la mala financiación*"; ja començàvem a intuir cap a on anava el Govern en aquesta qüestió; no va dir quina xifra concreta en aquell moment però sí que ja intuïem que una de les propostes era aquesta qüestió.

Dia 25 de gener de 2016 el vicepresident del Govern, el Sr. Barceló, també en roda de premsa juntament amb la presidenta, n'Armengol, deia que exigirien al Govern central la condonació d'almenys 600 o 700 milions d'euros del que l'Estat havia avançat en el marc del Fons de liquiditat autonòmica, i fins i tot deia que aspiraven al fet que es perdonés tot, en aquell moment parlaven de 4.000 milions. Aquí sí que ja van anar concretant les xifres, i per exemple vostè mateixa dia 7 de març, a una roda de premsa també, va dir que havien demanat al Govern central la condonació de 500 milions d'euros i, segons deia la crònica, era la quantitat que s'havia d'amortitzar enguany del deute que teníem amb l'Estat. Venia a dir "escoltin, el que hem de pagar enguany a l'Estat, no ho paguem", i venien a ser aquests 500 milions d'euros. Açò posava la crònica i en tot cas ja ens corregirà si açò no és així i tal.

Clar, a mi em resulta curiós, però segurament tal vegada la nova política va per aquí, és a dir, em resulta curiós que demanis que et condonin una part del deute en el mateix moment que demanes que et pagui o que et faci un préstec, és

a dir, jo m'adheresc al Fons de liquiditat autonòmic, jo vull que em paguin 257 milions d'euros, i a la vegada, però, me n'has de perdonar 500. No ho sé, és un tipus de negociació que jo no havia vist mai, però que en qualsevol cas si surt bé, endavant, escolti, cap problema.

De totes formes sí que m'agradaria saber, i aquí ho demanam, com està en concret aquesta petició, és a dir, aquesta petició està entregada al ministeri i m'agradaria saber si el ministeri l'ha rebuda amb bon ulls, si el ministeri està molt content d'aquesta proposta, si el ministeri farà el mateix amb tota la resta de comunitats autònomes, perquè evidentment supòs que haurà de ser equitatiu amb totes les comunitats autònomes i no farà parts i quarts, amb la qual cosa si ha de començar a condonar deutes a totes les comunitats autònomes no sé si l'Estat estarà disposat a açò. En qualsevol cas sí que m'agradaria, centrats en el tema que ens du de la compareixença, saber exactament com està aquesta situació; si la proposta ja està entrada en el Govern quina resposta, si és que hi és, ha fet el Govern d'aquesta qüestió; i, bé, saber a veure de quina manera pensen seguir negociant aquesta qüestió amb l'Estat.

I m'agradaria fer també un petit parèntesi, sobretot per recordar algunes crítiques que hi va haver l'anterior legislatura sobre l'adhesió del Govern al FLA. En aquell moment, sobretot la presidenta, qui ara és presidenta, la Sra. Armengol, i també qui era diputat a l'oposició i ara és conseller, el Sr. Marc Pons, parlaven de si vindrien els homes de negre de Montoro, estariem parlant de rescat, etc., etc., bé tota una sèrie de calamitats que havien d'arribar a Balears fruit d'haver-nos adherit a aquests Fons de liquiditat autonòmica; en fi, a mi m'alegra molt que amb els fets -amb les paraules lògicament no ho esper- amb els fets desmuntin aquestes teories, perquè vostès enguany vostè ha dit que s'adheriran al FLA per valor de 921 milions d'euros, amb la qual cosa ens alegra saber que el que vam fer nosaltres l'anterior legislatura no anava tan desencaminat com deien el Sr. Marc Pons i la Sra. Armengol, i que ara l'actual govern també fa el mateix que va fer l'anterior govern.

Una altra qüestió que també m'agradaria destacar és una petita crítica, però a mi em resulta almenys sorprenent l'actitud... de perdonavides, jo diria, tant seva com de la presidenta Armengol respecte del Govern de l'Estat, respecte del ministre Montoro. Jo no crec que sigui una bona tàctica de negociació, és a dir, amotinar-se, perquè estam dient ja que Balears es vol amotinar en contra del Govern; declaracions com les que sentim al Parlament contra el ministre Montoro -alguns li diuen Torquemada Montoro- o, en fi, totes aquestes qüestions, quan precisament has de negociar amb ell algunes condicions que puguin flexibilitzar determinades coses, idò em sembla una mala política, en fi..., perquè li he de dir també que no és gràcies a vostè ni a la Sra. Armengol que avui podem gaudir, entre cometes, perquè jo poder tenir més dèficit no crec que sigui una bona notícia, però en qualsevol cas que puguem tenir un major marge de dèficit no és gràcies a vostès, eh?, és gràcies a les gestions que va fer el president Rajoy, que va fer el ministre Montoro amb Europa. Europa ha flexibilitzat l'objectiu de dèficit al conjunt d'Estat, d'Espanya, i lògicament açò té una repercussió directa en les comunitats autònomes. Jo li puc assegurar que si Europa no hagués flexibilitzat l'objectiu

de dèficit amb Espanya avui nosaltres continuariem tenint com a objectiu de dèficit el 0,3%, ni més ni manco. Com que Europa ha cedit, perquè també lògicament ha vist que Espanya té dificultats per poder complir amb els objectius que estaven marcats, Europa ho ha vist, ens dona un 0,8% més de marge, i amb aquest 0,8% el que fa l'Estat simplement és dir "mira, comunitats, vosaltres podreu arribar al 0,7%; Seguretat Social, tu podràs també tenir un 0,4% més de marge de dèficit"; és l'únic, però no és ni gràcies a vostè... i per tant no s'hauria de penjar medalles que no li corresponen, almenys en aquesta qüestió.

Després també..., per tant, és a dir, aquesta actitud, li van dir *ir a lloriquear a Madrid* o fins i tot com a filletes malcriades que no volen complir els deures que els posa el mestre, és a dir, aquesta actitud l'haurien de desterrar perquè consider, i és una opinió i un consell que si el vol acceptar, endavant, és una opinió, és un consell que jo crec que d'aquesta manera no aconseguirem res.

Després hi ha altres qüestions que vostè ha comentat. Miri, l'any passat, l'any 2015, perquè també hi ha un mantra que el govern anterior...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, ha d'anar acabant, Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Vaig..., dues pinzellades d'una qüestió que m'agradaria ressaltar. És a dir, hi ha un mantra que l'anterior legislatura el govern d'aquí va acotar cap davant Madrid, que no va fer res... Miri, si vostè aconsegueix dues coses que vam aconseguir l'anterior legislatura direm "vostè en sap"; si no ho aconsegueix demostrarà almenys que no ha tingut la capacitat suficient per aconseguir. Nosaltres vam aconseguir dues coses importants: l'any 2013, un objectiu de dèficit asimètric, no tenir més dèficit totes les comunitats autònomes, no, no, no; que algunes comunitats renunciessin a més dèficit per poder-lo donar a altres comunitats autònomes i que nosaltres vàrem ser afavorides d'aquesta qüestió. Perquè ara vostè té un 0,8, un 0,7 vull dir, vostè ha d'aconseguir un 0,7. Podria aconseguir un 0,8 si alguna comunitat renunciés a un 1%?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, vagi acabant.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí. I una altra qüestió també a veure si ho pot aconseguir: l'any 2015 vam aconseguir no pagar ni un euro d'amortitzacions de FLA, a l'any 2015. És a dir, la quota d'amortització del 2015 la vam passar com a quota del darrer any, li vàrem afegir un any més d'amortització de les quotes del FLA. Si vostè aconsegueix en aquesta legislatura aquestes dues coses, no tindrem res a dir. Si no ho aconsegueix, vostè haurà fet molts de focs artificials, però al final no hauran aconseguit res.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Com sempre, agrair la presència de la consellera i de tot el seu equip, que avui és molt nombrós. La veritat és que vostè ha donat moltíssima informació i a més a més, en aquestes últimes setmanes ha estat notícia i també el Sr. Camps ha fet presents també moltes coses.

Voldria comentar que el motiu d'aquesta compareixença és una notícia de fa 3 mesos, és a dir que ha trigat tres mesos al final, i sabem perfectament que s'ha posposat aquesta compareixença per intentar explicar aquesta condonació del deute, com ha explicat molt bé vostè i bé, fer present aquesta qüestió. A més a més, a veure què dóna el temps, perquè deu minuts no donen per a moltes coses i hi ha moltíssima informació, vostè ha comentat diferents mecanismes, tot el tema de les inversions estatutàries, i m'agradaria dedicar-li després uns minuts.

Voldria també manifestar el que vostè ha comentat sobre la deixadesa de l'Estat cap a les illes, quant que realment tots els doblers que haurien de venir, pels diferents mecanismes, a l'hora de finançar-se, no han vingut, però avui, com altres vegades hem fet en aquesta comissió, o per exemple a la Comissió de Turisme, fins i tot en seu parlamentària, en el Ple, és realment que els partits polítics no han sabut, o com el Sr. Camps ha comentat, no han estat valents a l'hora de reclamar el que tocava. És a dir, per fi, en el seu moment en la legislatura anterior sembla ser que anar a Madrid a reclamar tot els fons estatutaris que s'han perdut, millorar les condicions de finançament per a les illes, etc., semblava que anar a visitar el Sr. Rajoy era molt complicat. Vostè i la nostra presidenta hi han anat i bé, han demanat moltes coses, entre altres la condonació per a nosaltres, diríem *lo comido por lo servido*.

No ho sé, Sra. Cladera, en principi a la fi veure que, també com hem comentat moltes vegades, la ciutadania estem cabrejats, atònits, decebuts, impotents, frustrats, etc., per veure que la nostra comunitat té pràcticament més de 8.000 i busques milions ja i segurament acabarem l'any amb un deute públic de pràcticament 9.000 milions d'euros. Per tant, això és obvi que les diferents forces que durant aquests anys i lustres han governat aquestes illes, no han sabut gestionar els pocs o molts sous que han vingut de Madrid i, per tant, ens hem endeutat quasi fins a l'infinit, com aquest matí comentava el Sr. Alcover. Continuarem, però no és només una qüestió de la nostra comunitat, sinó que a nivell estatal ja estam en el bilió d'euros, el 100% del PIB. I per tant, la ciutadania demana que arribi ja el moment d'una vegada, que els responsables polítics intentin administrar, ho torn repetir, bé, perquè està clar que el malbaratament, el mal ús, etc., ha provocat aquesta situació.

Al final jo una de les preguntes que li faré i ja pot prendre nota, encara que vostè ja ho ha dit, hi haurà retallades Sra. Consellera per part del Govern respecte d'això, davant les paraules i de les amenaces del xantatge de Torquemada

Montoro? Que el Sr. Camps hi ha fet referència, perquè ja el Sr. Camps utilitza un vocabulari "podemita" total, a la fi, bé, ens alegra que portem molt poc temps aquí en aquesta institució, som ciutadans normals que hem vingut a canviar les formes i sembla que aquesta nova forma de parlar cala en alguns que porten molt de temps aquí. Ens alegrem en certa forma per això, de ser valents, de demanar la condonació.

També, i s'ha avançat el Sr. Camps, en el seu moment ja li vaig comentar des d'aquí el tema de pagar, renegociar el deute amb els banes, en el sentit que des de Podem tenim molt clar que aquestes retallades, aquest "austericidi" que durant aquests quatre anys el PP s'ha encarregat d'executar les ordres, les directrius de la Unió Europea, en tot el tema del dèficit de què tantes vegades hem parlat, i la Sra. Cladera ho ha comentat, respecte d'intentar asfíxiar tota la societat i especialment les comunitats. És deplorable, sincerament, que responsabilitzi el Sr. Montoro, superar el dèficit d'enguany a nivell estatal del 5,1%, que ens faci responsables a nosaltres, a les comunitats autònomes. Per tant, és vergonyós que aquest ministre en funcions, esperem que per poc temps, continuï amb aquest xantatge.

Més qüestions que li voldria comentar i això també moltes vegades ho hem fet present, tant vostè com els portaveus de les diferents formacions polítiques, el tema que la nostra comunitat està infrafinçada, que hem de remar tots cap un nou sistema de finançament, és l'hora de la veritat, és moment d'asseure'ns, de nomenar persones per treballar conjuntament, fent un grup de treball, una ponència per realment anar a Madrid tots junts i realment fer una proposta seriosa, no demanar puntualment amb una proposició de llei, amb una proposició no de llei, amb qualsevol iniciativa, sinó que realment sigui un document, una ruta de treball conjunta de totes les forces, que em sembla que en aquesta comunitat, per una vegada, en aquest nivell anem tots junts. Per tant, això hem d'intentar seure'ns tots a la vegada i li demanaria a vostè, igual que si fos aquí la presidenta, doncs que fessin aquesta acció d'intentar seure'ns i fer un document per anar a reclamar a Madrid el que pertoca a les nostres illes.

També m'agradaria i és una qüestió amb totes les notícies i no només el motiu pel qual vostè i el seu equip són aquí avui, també si ens podria dir exactament com aquesta relaxació del dèficit que s'ha comentat, de passar teòricament del 0,3 per a la nostra comunitat, passarà al 0,7, és a dir, com afectarà, esperem que positivament, cap a la resta de conselleries. És a dir, si ha pensat, m'imagin que ara no m'ho podrà contestar, però sí que seria un moment per veure realment, el tema de sanitat, el tema d'educació, moltes vegades ho hem demanat des del nostre grup parlamentari, fent present avui la falta d'escoles, avui porto a més a més la samarreta de l'escola de Caimari. Divendres visitava l'Escola d'Arts d'Eivissa, etc., tota la falta d'infraestructures, de docents, de professionals de la salut, etc., que realment això es materialitzi en uns serveis de qualitat que volem tots els ciutadans i ciutadanes de les nostres illes.

També i això és una qüestió que ens agradaria i també és un element recollit en els acords pel canvi, i també hi ha fet referència el Sr. Camps, sobre l'auditoria del deute. També ens agradaria que aquest element, juntament amb altres, poguéssim començar a fer feina a veure realment si hi ha deute il·legal per

no pagar-la, perquè tenim molt clar que part d'aquests més de 8.000 milions d'euros com hem comentat anteriorment, hi ha una part d'il·legalitat, de Palma Arena, d'autovies, etc. I vostè avui ha fet referència que més de 120 milions d'euros van per pagar les autovies que enguany celebrem 10 anys d'aquestes mega, macro construccions que tant, en el seu moment, van mobilitzar la nostra illa d'Eivissa.

Li preguntaria més coses, un segon. Sí, també m'agradaria saber si també vostè té aquesta informació i les persones que avui són al seu equip, de quantificar exactament quin és el dèficit històric de la nostra comunitat, és a dir, exactament quant ens deu l'Estat respecte de totes les inversions que teòricament haurien d'haver-se fet. Amb això em referesc, entre d'altres, al tema de les inversions estatutàries.

Aquests dies hem sabut, a través de l'informe de la Sindicatura de Comptes, i només també faré referència a un extens article que recollia el *Diario de Mallorca* sobre part d'aquesta anàlisi, feia referència -i voldria que em corroborés aquesta informació- que en principi hauria d'haver vingut, firmat en els diferents convenis durant el període 2008-2014, un import de 2.800 milions d'euros. Voldriem saber des del nostre partit si és veritat aquesta deixadesa, que les arques de la nostra comunitat han deixat pràcticament de rebre 3.000 milions d'euros en infraestructures. Això és el que recull i voldria saber si m'ho podria aclarir el seu equip.

No em voldria estendre més sobre, idò bé, veure que per exemple de tots els convenis la meitat pràcticament sí que s'han executat, i l'altra meitat no s'han executat i falten molts de doblers, (...) *o nunca se supo*.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Sí, ja acabo, Sr. President.

Mmm... Val, idò ja està, si de cas. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Reus per un temps de deu minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, consellera, per les seves explicacions i per la seva compareixença en general. Per a una persona com jo, que creu que les Illes Balears anirien molt millor si fossin independents, és molt trist que ara el que estam discutint és si som una comunitat autònoma o si som una extensió de la Delegació del Govern aquí, perquè és el que s'està aconseguint amb aquest sistema que ha imposat l'Estat del FLA i el sistema de finançament que patim; hem deixat de ser una comunitat autònoma i ara som una extensió del Govern de l'Estat que administra els doblers, els menuts que ens deixa l'Estat dels impostos que es recapten aquí, un

infrafinançament que tothom reconeix, evidentment tothom ho reconeix, fins i tot l'Estat amb aquest sistema de comptes públics territorialitzat que ja ha esmentat, que només referit a l'any 2012 eren 1.330 milions d'euros.

Però clar, és que una cosa va lligada amb l'altra: el deute apareix i apareix el FLA perquè hi ha infrafinançament, si no hi hagués infrafinançament no hi hauria deute, aquest deute a les Illes Balears, i no hi hauria FLA. Aquest infrafinançament ens du a la necessitat d'adherir-nos al FLA, el FLA ens canvia el finançament per deute, i això ens du a la pèrdua d'autonomia, pagam prest o tard els proveïdors, i quasi quasi depèn més de l'Estat que de nosaltres, vull dir que si l'Estat ens paga el FLA abans pagarem abans, i si ens paga més tard pagarem més tard; és a dir, pagam els proveïdors tan aviat o tan prest com l'Estat vol.

Jo no m'allargaré molt més, perquè vostè ha explicat bàsicament quina és la situació amb bastant detall, quin és el dèficit que s'ha produït, un dèficit que ha estat de l'1,51, encara que sí que reiteraré el que ja ha dit, que segons l'AIREF -també ho reconeix- hi ha un 0,5% que són despeses no recurrents i que per tant no es repetiran l'any 2016, però també, i ara no és per xerrar malament del Sr. Montoro, però el Sr. Montoro és qui en Consell de Política Fiscal reparteix els objectius de dèficit, perquè les comunitats autònomes tenen autonomia financera però hi ha un consell de política fiscal en què l'Estat té la meitat més un dels vots, i l'Estat es reserva una part més important de dèficit, i l'Estat en conjunt, ajuntant l'Administració General de l'Estat i ajuntant els fons de la Seguretat Social, ha tengut un 3,92% de dèficit l'any 2015, i nosaltres hem tengut un 1,51, i nosaltres som els dolents de la pel·lícula. Això no..., no ho podem acceptar, jo crec que en això és evident que l'Estat fa les parts i és el que ens pressiona a les comunitats autònomes perquè haguem de retallar, perquè haguem d'estrenyer; mentrestant l'Estat, que no té les competències de sanitat, que no té les competències d'educació, un 2,68% l'Administració General de l'Estat, enfront d'un 1,51 d'una comunitat autònoma amb tot el que té de pressupost d'educació, amb tot el que té de pressupost de sanitat i amb tots els problemes que té de serveis socials.

Per a enguany és cert que s'ha augmentat o sembla que s'augmentarà aquest límit, però les comunitats autònomes tendrem un 0,7 i l'Estat tindrà un 2,2 més un 0,7 del fons de Seguretat Social, tindrà quatre vegades més dèficit. Ho dic perquè a vegades es diu que nosaltres no donam importància al dèficit, però bé, nosaltres n'hi donam tanta o tan poca com n'hi dóna l'Estat, perquè si ens pressiona a nosaltres quan l'Estat té quatre vegades més..., vull dir...

I no sé, em preocuparia que les decisions del Govern de l'Estat envers Balears es basassin en el fet de si es fan declaracions més o manco de perdonavides o no, o es basassin en fets concrets i comprovables i constatables, com és l'infrafinançament. Jo crec que la decisió d'un ministre o la decisió d'un estat ha d'estar basada en les dades reals, no en l'actitud de les persones. Però si l'actitud de les persones ha de comptar, el que passa és que els del Partit Popular ens haurien d'assegurar que ha d'anar bé, però si a l'hora d'anar allà és de genollons o qualque cosa, idò ens podem oferir voluntaris, el

que passa és que ens han de garantir que anirà bé, perquè tampoc no es tracta de fer el ridícul.

Res més. Sí que li agrairia que pogués aclarir -el company de Podem ja ho ha esmentat- el tema de les inversions estatutàries, el tema dels convenis que estan signats, a veure si s'ha explorat la possibilitat de..., que crec que està en vies d'exploració, però si s'ha concretat res respecte de reclamar els convenis signats, les quantitats que es deuen per part de l'Estat que són convenis ja signats. I respecte també la part que haguessin estat quantitats que s'haurien d'haver conveniat i que no es varen conveniar perquè el que estava en el Govern en aquells moments no les va demanar, que crec que era el que posava l'Estatut que havia de fer.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer de tot vull donar la benvinguda a la consellera i al seu equip, com no pot ser d'altra manera.

La consellera és perfectament conscient que el nostre grup parlamentari dona tot el seu suport a totes les reclamacions per acabar amb la injustícia financera que pateixen les Illes Balears, i per tant nosaltres, en relació amb el diagnòstic i en relació amb la història, no ens estendrem molt perquè estam d'acord que això necessita un canvi, i és evident que fa molts d'anys, fa molts d'anys, que estam en un cercle viciós. Dic allò de fa molts d'anys perquè no és del 2009, perquè clar, jo sent aquí alguns portaveus que diuen que pareix que tota la culpa és d'un determinat sistema de finançament, quan això, diguem, és estructural i no va del 2009. Evidentment el 2009 s'ajunta un mal finançament històric amb una crisi econòmica que fa caure els ingressos de la comunitat autònoma. Això és la situació, i crec que val la pena aclarir els conceptes.

Quina situació tenim? Tenim una situació d'interinitat a l'altra banda de la taula, perquè, clar, nosaltres, Illes Balears, defensam una condonació del deute, que a nosaltres ja ens pareix bé que defensem qualsevol eina, instrument, mecanisme per aconseguir la justícia, benvingut sigui, però és evident que a l'altra banda de la taula tenim un govern interí, un govern interí, un govern en funcions, i segurament la condonació del deute no deu entrar en això que dirien els juristes la gestió ordinària del govern en funcions, no?, estaria fora de les seves capacitats. Per tant diguem que amb perspectiva, amb perspectiva d'un parell de mesos -un parell mallorquí de mesos- no veim que a l'altra banda de la taula hi hagi capacitat decisòria en relació amb aquesta condonació o qualsevol mecanisme de compensació de la situació de les Illes Balears, però sí que m'agradaria saber què opina d'aquesta interinitat perquè crec que és important, almanco en els pròxims mesos serà molt important.

Ja sé que vostè, i em dirà, i jo li donaré la raó, supòs que em dirà, ara faig una suposició, supòs que em dirà que vostè té la

responsabilitat de continuar reclamant i continuar insistint i continuar defensant els interessos de les Illes Balears, i jo li don la raó, però és evident que la situació d'interinitat no la podem negar en absolut.

Jo també li voldria demanar si hi ha precedents en la condonació, perquè jo crec que hi ha precedents a l'Estat espanyol de deutes històrics, de reconeixement de deutes històrics, de condonacions a determinades comunitats autònomes, i aquests precedents crec que són importants perquè et donen una pista sobre la qual pots fer feina i a la qual et pots aferrar. És evident que aquests precedents estan envoltats d'una voluntat política, més enllà d'una determinada equació o un determinat model tècnic explicat, però bé, crec que estaria bé conèixer els precedents sobre els quals nosaltres podem donar més força a la nostra reivindicació. Per tant, nosaltres voldríem que s'insistís en això.

El Sr. Camps a un moment determinat ha fet, en la meua modesta opinió, un argumentari un poc contradictori perquè, per una banda, li deia que, és clar, l'Estat ha de ser equitatiu, avui no podria reconèixer la condonació a una comunitat autònoma i a les altres no i a la vegada li ha dit: bé, però nosaltres varem defensar l'objectiu asimètric que, diguem, estaria fora d'això que deia del caràcter equitatiu.

Per tant, crec que és evident, en aquesta sala és molt evident, segurament a Madrid no deu ser tan evident, però en aquesta sala és molt evident, que aquelles comunitats que estan infrafinançades haurien de fer esforços menors que aquelles que han estat suprafinançades. Això, diguem, és d'una lògica aclaparadora, almanco en aquesta sala, supòs que fora, a Madrid, no ho veuen exactament de la mateixa manera.

I nosaltres el que voldríem no és que tenguéssim un govern que tengués una actitud de perdonavides o una actitud de xotet de cordeta, no sé quina és l'actitud, nosaltres voldríem tenir un govern que sempre, sempre, amb un color polític contrari o amb el mateix color polític, que és el quid de la qüestió, sempre posàs la defensa d'aconseguir aquesta justícia financera per a les Illes Balears. Aquest seria el gran objectiu, cosa que no hem tengut perquè fins ara el que hem tengut és mes l'actitud del xotet de cordeta, que la veritat és que amb l'actitud de xotet de cordeta, de dir amen, amen i de creure i no aixecar la veu, no ens ha anat massa bé, no ens ha anat massa bé. No sé com ens anirà amb una altra actitud, però amb aquesta l'experiència diu que no ens ha anat massa bé.

Jo li voldria també demanar com està el tema de les reclamacions judicials, perquè a un determinat moment aquesta injustícia es pot judicialitzar, és a dir, es poden interposar plets per reclamar allò que consideram que és nostre i que tenim reconegut a les lleis. Que vull recordar que en aquest parlament hi ha molts de grups parlamentaris que s'enfaden molt quan s'incompleixen determinades lleis, però sobre la llei que obliga a canviar el sistema de finançament, aquesta llei si s'incompleix sembla que els és relativament indiferent, no?, no passa res si s'incompleix, bé, la llei deia que s'havia de canviar el sistema de finançament i aquest sistema de finançament no s'ha canviat per part de l'Estat, per tant, s'ha incomplert la llei, per tant, anam malament. Nosaltres, però, pensam que tenim una via judicial, sabem que és difícil, sabem que no serà fàcil,

sabem que... fins i tot probablement podem perdre, però ens podem carregar de raons polítiques, morals de cara a aquesta negociació. Per tant, nosaltres entenem que les inversions estatutàries entre elles s'haurien ja d'estudiar les possibilitats d'unes reclamacions judicials a l'Estat per al compliment d'aquests compromisos i d'aquestes lleis.

També li voldríem demanar com està el tema de la Comissió d'Experts sobre Finançament, nosaltres a principis d'aquesta legislatura li vàrem proposar i li vàrem reclamar que es creàs aquesta comissió d'experts i la veritat és que hem sabut poques coses, poques, algunes sí que n'hem sabut, però poques coses i pensam que aquesta comissió d'experts també és un baluard de feina de cara a aquesta lluita que tenim a Madrid.

I també li voldríem demanar pel Pla d'Eficiència, que és una altra reclamació que des del nostre grup parlamentari li hem fet, de vegades sembla que existeix, que no existeix, no sabem quin resultat provoca aquest pla d'eficiència i també ens agradaria que ens fes cinc cèntims sobre aquesta qüestió.

Les Illes Balears han de lluitar i per això crec que el Govern ha de tenir una actitud de lideratge, aquesta és l'actitud que ha de tenir el Govern, de lideratge i de no deixar-ne passar una. I jo no sé si el dèficit ha canviat o no ha canviat per l'actitud del nostre govern, jo crec que ha col·laborat, alguna cosa ha col·laborat l'actitud del nostre govern, és evident que no només les coses s'aconsegueixen per un, però és evident que tu pots col·laborar a ajudar que determinats objectius es produeixin. Per tant, nosaltres hem de continuar posant dades, informacions, estudis, reclamacions, fonamentacions, plets per assolir d'una vegada per totes una certa justícia que se'ns ha negat des del 2009 i des d'abans.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Consellera i al seu equip per tornar ser per aquí. Jo també seré breu perquè al final acabaré repetint coses. Primer de tot, jo sí vull respondre la pregunta que ha fet, Sra. Cladera, jo vull viure a unes illes Balears que siguin sobiranes i que no hagin de dependre. Evidentment, aquesta condonació no interessarà a aquest estat perquè, clar, perdem aquest lloc de dependència, no?, vull dir, poc interès deu tenir.

Vull afegir, clar, que el deute té molt a veure amb els incompliments precisament d'aquest estat que després ens colla, com bé ha explicat vostè fa uns minuts.

Vull afegir també que des del 2010 les comunitats autònomes han reduït la seva despesa en un 13,5% i els ajuntaments en un 21%, mentre que l'Estat l'ha augmentat en un 4,2%, tornam aquí amb aquesta asimetria a l'hora d'exigir. Manca una visió d'Estat evidentment i a mi em fa gràcia,

perquè el nostre govern espanyol per a segons quines coses segueix molt les recomanacions d'Europa i per a altres coses, *como que no*. Europa ha fet una recomanació sobre com repartir el sostre de dèficit i és que s'hauria de distribuir en funció de la despesa social efectiva.

També crec que sí, que les comunitats són víctimes d'un sistema de repartiment de dèficit que està molt guiat, com tot, per criteris polítics i parcials, i que hi ha una manca de proporcionalitat en aquest repartiment d'aquest dèficit entre administracions.

I ja per acabar, vull fer també un comentari sobre el tema de les actituds de perdonavides perquè jo crec que si hi ha qualque govern que sap ser perdonavides és precisament l'espanyol amb totes les comunitats. Llavors, no ho sé, crec que sí, també m'afegesc al que ha dit el company d'El Pi que sí, jo també m'estim més una actitud una mica més també de tirar cap endavant, com feu actualment. Perquè, a més, només cal... l'altre dia justament mirava el programa de TV3 sobre les exigències de Montoro, on va participar el Sr. Barceló, juntament amb el Sr. Junqueras i el Sr. Soler, de València, per adonar-nos que és així, que les comunitats més endeudades precisament són les pitjor finançades i crec que amb això ja ho tenim tot dit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, benvinguda, el seu equip també. Primer volia, en fi, felicitar-la per les dades que ens ha donat respecte dels deures fets, és a dir, al reconeixement per part de l'AIREF, per part, a més, d'aquesta bona gestió vull entendre, no?, de la hisenda pública durant aquests mesos que duen governant.

No parlaré tampoc massa de l'infrafinançament de la comunitat, hi estam d'acord, podem evidentment discrepar sobre les quantitats, però és evident que aquest infrafinançament existeix, i també és un fet que estam pendants d'un nou sistema de finançament autonòmic, entre moltes altres coses, no és aquesta l'única qüestió, però sí que és una qüestió fonamental que ha estat ajornada durant aquests darrers temps, no?

També és vera que d'aquest objectiu de dèficit no complert qui en té la màxima responsabilitat, i nosaltres ho hem dit i repetit més d'un pic, és el Govern de l'Estat, encara que després això recaigui en el còmput, diguem, de les autonomies. El màxim Govern de l'Estat, perquè és qui és responsable del seguiment que teòricament s'hauria hagut de fer durant aquest temps, i també per una raó, si hi cap, més greu, que és que aquest govern de l'Estat el mes d'octubre sabia perfectament, i així ho va reconèixer Brussel·les, que hi havia ja una desviació d'un 2% i després ha resultat que aquesta desviació ha estat molt més alta, fins a un 8. Per tant, cosa que no fa

manifestar, que no va reconèixer segurament perquè en aquell moment hi havia unes eleccions a prop i convenia no reconèixer aquestes coses. Però legitima molt poc evidentment un govern, que ha fet el que ha fet, que després li dona molt poca força, molt poca força moral i molt poca força ja purament objectiva, per reclamar als altres governs, als governs en aquest cas autonòmics, el compliment dels seus deures també i de les seves obligacions.

En tot cas, també aquest any diguem de coll, demanat a Europa, demanat a Brussel·les per poder complir amb l'objectiu de dèficit final que ara ha fet l'Estat, vull recordar que això era una proposta que ja figurava en aquests acords de govern subscrits pel seu partit i pel meu, per cert, acords de govern que no dic jo que hagin ja desaparegut del mapa, però que per les darreres notícies com a mínim no serviran perquè hi hagi un govern en aquesta legislatura, ja que les eleccions són ja aquí mateix, d'aquí dos mesos, o sigui que... En tot cas, però, el que sí està clar és que allà hi havia ja aquesta percepció que evidentment això era una cosa que no podiem complir.

Absolutament d'acord també amb aquest repartiment desigual, injust de la càrrega entre Govern de l'Estat i governs de les comunitats autònomes. Per tant, que dificulta o fa impossible probablement el compliment dels dèficits que tenim marcats.

Llavors la condonació del deute. Bé, la condonació del deute, abans ho ha dit el Sr. Camps i té raó, és clar, no és un problema estricte d'una relació estrictament bilateral, encara que es pot plantejar en aquests termes, però també és un problema d'altres comunitats autònomes, com sap bé, que també reclamen la condonació d'aquest deute, i que, des d'aquest punt de vista, planteja, m'imagín també, una política que necessàriament haurà d'acabar sent una política general, una política d'estat respecte d'aquelles comunitats que poden tenir diguem aquest mateix problema, o aquesta mateixa injustícia històrica.

Finalment també li volia demanar per dues coses concretes. Li volia demanar si realment aquest Pla d'eficiència que tantes vegades li hem demanat, no només nosaltres sinó també altres grups polítics, com està? Si realment existeix? Si realment el tendrem? I si realment també el Govern, des d'aquest punt de vista, perquè crec que la gestió també té a veure amb això, té alguna estratègia per optimitzar els recursos de l'administració. Si aquesta estratègia existeix, evidentment ens agradaria molt saber quina és i com la podem conèixer més al detall.

I també voldria preguntar-li, encara que m'imagín que això té poca resposta, si la comissió bilateral respecte del règim especial s'ha tornat reunir, si hi ha qualque novetat en aquest terreny, com a mínim la comissió de seguiment creada en el Parlament no ha estat convocada. Per tant, jo també entenc que hi deu haver poques novetats, però si n'hi ha qualcuna, li agrairia també que ens la comunicés.

I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Alcover, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, primer agrair la presència de la consellera i del seu equip, gràcies per aquesta compareixença. Era un tema interessant sembla de les intervencions dels diferents portaveus, jo he cregut deduir que ningú no hi està obertament en contra, és vera que el Partit Popular, supòs que perquè ha estat el Sr. Camps que ha intervingut, i no es pot resistir a fer segons quins comentaris, doncs de vegades queda menys clar, però crec que fins i tot el Partit Popular és evident que també està d'acord que hi ha un infrafinançament i que hauríem de lluitar per un major finançament. Això ho hem discutit moltes vegades i hi ha hagut proposicions tretes per unanimitat en aquest Parlament.

Això seria un sistema indirecte de millorar aquest finançament, perquè indirectament millorariem la capacitat de despesa. Per tant, l'objectiu seria similar i, home, d'entrada crec que l'experiència d'aquest Govern ens demostra que almanco l'hauríem de prendre amb certa seriositat aquesta proposta, entre altres coses perquè en 8 o 9 mesos hem aconseguit un parell de coses que a principis de legislatura pareixen d'entrada difícils, i era perquè no s'havia aconseguit més que un any a l'anterior legislatura. Una era les inversions estatutàries, que no s'havia aconseguit ni un euro durant la legislatura passada, bé, aquest acord de 322 milions d'euros, anant a Madrid a reclamar, va tenir els seus efectes, això de plantar-se davant Madrid, davant del Sr. Montoro o qui sigui, va tenir certs efectes. I aquest increment del límit de dèficit del 0,3 al 0,7%, que a principis de legislatura semblava difícil, bé, evidentment aquí el Partit Popular, vostè diu que no ha tengut cap mèrit, jo el que diré és que el que segur que no ha tengut cap mèrit és el Partit Popular d'aquesta comunitat, que hi va votar en contra, aquests segur que no han tengut cap mèrit, vostè vull suposar que el seu granet d'arena sí que ha aportat en la consecució de l'increment d'aquest lliandar.

Jo només tenia un parell de preguntes perquè a l'hora que és i tot el dia que duem i supòs que tothom està una mica cansat també, la primera la formulada també el Sr. Melià, és si som l'única comunitat que ha proposat això.

La segona és si hem intentat fer qualque aliança amb altres comunitats per fer més força davant Madrid, perquè a ningú no se li escapa que aquí a qui hem de tòrcer..., a qui hem de demostrar braça és Madrid.

I una tercera, a veure si s'ha dissenyat qualque tipus d'estratègia per aconseguir aquest objectiu. I en aquesta estratègia li demanaria, en què pot participar el Parlament, en vistes que, entenc, ara supòs que a la segona intervenció qualcú ho podrà dir obertament, que ningú no hi està obertament en contra, crec que és el moment de dir-li, Sra. Consellera, mani feines, perquè vostè és l'encarregada de dissenyar l'estratègia per arribar a aquest objectiu, és un objectiu que crec que tothom comparteix. Per tant, el paper que pugui fer el Parlament en l'estratègia per aconseguir aquest objectiu, crec

que tots ens hauríem de comprometre a jugar el paper que cregui la conselleria que hem de jugar.

Per tant, jo no m'estendré molt més, crec que és una solució imaginativa, si s'aconsegueix crec que assentarem un precedent. Jo no era coneixedor que una altra comunitat ho hagués proposat, però ara supòs..., s'ha demanat, per tant, ho contestarà i per tant, endavant i força. I sobretot no ens poden tremolar les cames quan anem a Madrid, no els han tremolat, però esper que tampoc no els tremolin d'ara en endavant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Contesta la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo començaré per fer una pregunta..., ho diré un poc per ordre, així com han intervingut. Començaria per fer una pregunta al Sr. Camps, que a la propera intervenció em digui explícitament si està d'acord o no amb aquesta proposta, perquè al final crec que beneficia els ciutadans de Balears.

Jo vull tornar començar explicant que la condonació del deute, evidentment té una finalitat de millorar el finançament d'aquesta comunitat autònoma, però bàsicament s'alinea amb la idea que he explicat dels mecanismes de finançament que té l'Estat. L'Estat ha emprat aquests mecanismes de finançament de liquidesa, en comptes de revisar un sistema de finançament, que això sempre ho podia fer l'Estat, després hi tornaré en aquest tema, ha decidit tirar per aquests mecanismes en lloc de revisar el sistema de finançament, perquè a través d'aquests mecanismes tenia les comunitats autònomes controlades, les podia estirar de les cordes o dels fils i aquests dies s'ha demostrat perfectament. Aquests dies hem rebut per obtenir el FLA del primer trimestre, que les comunitats autònomes ja hem abonat, ja hem pagat durant el primer trimestre amortitzacions.

Per exemple en el nostre cas de 257 milions que hem de rebre, 232 ja els hem pagat amb recursos nostres per amortitzar deute. O sigui aquest FLA ens correspon des de dia 1 de gener i no l'hem rebut encara. Ha emprat l'Estat els mecanismes que s'ha inventat, al·legant les observacions que ha fet la Comissió Europea, al·legant el compliment de la Llei d'estabilitat, per estirar les cordes a les comunitats autònomes. Ha exigit un Pla d'ajust, a sobre ha exigit que en aquest Pla d'ajust hi declaràssim crèdits indisponibles quan no ens pertocava. Ha emprat tots els seus mecanismes que ha pogut.

Al final s'ha adonat que això no anava bé, que això no era la manera, les comunitats autònomes ens hem rebel·lat de qualque manera i jo crec que aquesta rebel·lió sí que ha servit perquè el Govern d'Espanya recapacitàs i demanés una flexibilització davant Europa. Jo sí que crec que hem aportat més que un granet d'arena. Si les comunitats autònomes haguessin fet, com varen fer vostès la passada legislatura, de no

dir res i calar el cap, joestic segura que el ministre de Guindos no hauria demanat a Europa una flexibilització del dèficit, o un allargament del calendari per complir amb el dèficit. Estic completament segura, sinó que seguiria demanant retallades a les comunitats autònomes, perquè, com que fins ara estaven disposats a fer-ho, ho feia, ara, com que les comunitats autònomes, la majoria, ens hem rebel·lat i hem dit que fins aquí i aquesta actitud de perdonavides, reivindicativa, com ho vulguin dir, però hem canviat l'actitud i hem dit que per aquí no passam, crec que sí que això ha reorientat la política de l'Estat.

Per tant, li ho repetesc, Sr. Camps, li demanaria que em digui expressament si és així, si vostè està d'acord amb aquesta mesura o si no hi està, perquè darrere d'aquesta mesura hi ha una voluntat de... o sigui, darrere les mesures que empra l'Estat, amb els mecanismes de l'Estat, hi ha una voluntat recentralitzadora de l'Estat i per tant, quan demanam condonar el deute sí que demanam alliberar aquesta càrrega a les comunitats autònomes i donar més autonomia financera a les comunitats autònomes.

I agafaria el guant que ha ofert el Sr. Andreu Alcover en el sentit que si estam tots d'acord que això ajuda a millorar el finançament o millorar la situació financera de la nostra comunitat autònoma, que el Parlament també s'hi sumi i que, precisament, dins l'estratègia que pugui fer el Govern, l'estratègia que pugui fer el Parlament ajudarà més, perquè com més força i més veus se sentin més ajudarà, com per exemple crec que ha quedat constància aquests dies a través de la... des de dia primer d'abril, des de principi d'abril fins avui crec que la protesta que hem fet les comunitats autònomes de cara al ministeri expressant-nos públicament, com al Consell de Política Fiscal i Financera, crec que ha servit perquè el Govern d'Espanya es replantejàs la seva estratègia.

Tornant al tema de mal finançament, des de l'any 2014 el Govern d'Espanya estaria obligat a revisar el sistema de finançament, que ha quedat demostrat que el model de l'any 2009, tot i que vostè vulgui dir que el model era del Sr. Antich i que no va suposar una millora, en el moment del disseny de l'any 2009 el model, al qual el Partit Popular va votar en contra, va suposar una millora en aquell moment perquè sí que varen pujar els ingressos que rebia aquesta comunitat autònoma.

Després, com ha actuat al crisi, el model sí que tenia unes errades que el fet de com ha actuat la crisi i que ha baixat els ingressos i per tant..., però bé, si un sistema no funciona un govern el pot revisar i el pot millorar i això s'ha negat a fer-ho el Govern d'Espanya. A més, he d'afegir que el Govern d'Espanya l'aplica amb prou obscurantisme, amb prou arbitrarietat, amb poca transparència i això és una cosa que nosaltres demanarem..., demanam ara ja que això es modifiqui i que s'actui amb molta més transparència.

Per tant, bé, com deia el sistema de finançament s'ha de millorar, però mentre això no passi sí que tenim aquesta idea o aquesta proposta que duem de condonar el deute. És una idea que surt tant per aplicar-la avui ja, si el Govern d'Espanya ho volgués fer, com en els governs futurs quan estigui el Govern d'Espanya constituït i es pot aplicar d'aquí al futur.

Jo record que el que vol dir en aquest cas la condonació del deute que aplicam són dos trams: un tram seria que ens condonassin els 628 milions d'euros que ja hem pagat per aquests mecanismes amb amortització d'interessos, això sí que seria un finançament addicional per a aquesta comunitat autònoma, i podríem entendre que això és una part d'aquest infrafinançament que hem tengut, evidentment no soluciona l'infrafinançament històric, però sí que són recursos que hem deixat d'obtenir per infrafinançament. I després hi hauria l'altra part, que a partir de l'any que ve, a partir dels exercicis futurs se'ns condonàs el deute que tanmateix l'Estat, a través d'aquests mecanismes, ens deixa, o sigui, l'Estat com he dit ens deixa uns diners perquè li tornem uns diners, mentrestant nosaltres tenim un deute elevadíssim, els 8.306 milions d'euros que costen al Banc d'Espanya i un *rating*, un percentatge del PIB molt elevats. Si això ho aconseguim baixar tenim un *rating* de deute molt més raonable, tenim una possibilitat de sortir d'aquests mecanismes i anar als mercats directament i evitar aquest mecanisme recentralitzador que està emprant el Govern d'Espanya.

Jo crec que ja hem arribat a un punt que clama al cel que aquests mecanismes s'han d'abolir perquè no duen res de bo a les comunitats autònomes, sinó que generen una bolla de deute, que ens deixen deute..., o sigui, ens deixen crèdit per seguir finançant deute, per tant, crec que hem arribat a una situació absurda, si això no ho reconeixem entre tots i no ho fem veure al Govern d'Espanya, que crec que també ho veu, malament anam. Per tant, seguirem, des del sentit comú que crec que és important aplicar-lo també en política, crec que aquest sistema s'hauria de canviar radicalment i hauria de desaparèixer.

Crec que el Govern que ara està en funcions no ho farà, no crec que estigui en disposició de fer-ho, tot i que sí està en disposició d'aplicar, al seu criteri, la Llei d'estabilitat, com hem vist aquests dies, amb aquestes cartes i aquestes mesures en algun cas indegudes com és a Balears, de fer-ho, crec que això no ho farà, per això sí que és vera que necessitam un govern d'Espanya nou i constituït per poder engegar aquesta petició.

Nosaltres, aquesta petició l'hem fet al Govern d'Espanya, en aquest moment la té formalment el ministre Montoro, però, la veritat, us diré que crec que hi ha poques esperances que en aquest moment reconsideri això, però crec que és una reivindicació, igual que n'hi ha d'altres que fem, que la seguirem fent durant la legislatura. Crec que és un projecte..., un projecte o una idea de legislatura, no és només... evidentment, tot el que puguem aconseguir enguany molt bé, però també crec que és un tema de replantejar dins la legislatura i aconseguir canviar aquests mecanismes.

Bàsicament, ho record, és un mecanisme que l'Estat en el seu moment va voler ajudar les comunitats autònomes, però que l'ha emprat per recentralitzar l'Estat i això no és afavorir ni les autonomies ni... bé, ni fomentar l'autonomia financera ni l'autonomia política de les comunitats autònomes.

El que sí volia dir també, en relació amb l'actitud del Govern perdonavides o el que sigui, el que sí trob que és important és no calar el cap davant Madrid, crec que la darrera legislatura ha estat un exemple pràctic i pragmàtic i elevat a la màxima potència que s'ha calat el cap... el Govern del Partit

Popular de Balears ha calat el cap davant Madrid, i no ha aconseguit absolutament res. Quan vostè em diu que li agradaria aconseguir... com a mínim que aconseguíssim les dues coses que vostè m'ha dit, que crec que eren flexibilitzar o un objectiu asimètric i que no es pagassin interessos, no crec que ho aconseguís el Govern de Bauzá, sinó que això va ser... no ho va aconseguir només Balears, ho va donar el Govern d'Espanya a totes les comunitats autònomes.

Per tant, aquí no sé quin granet d'arena hi va posar el Sr. Bauzá, però veient tot com ha anat aquesta passada legislatura, la comissió bilateral no es va reunir ni un sol cop, nosaltres a tres mesos o a sis mesos, cinc mesos de govern ja vàrem aconseguir reunir la Comissió Bilateral d'Hisenda i de Finançament per a aquesta comunitat autònoma i recordaré el que allà es va aconseguir, perquè no està bé que no posem en valor el que en aquell moment es va aconseguir: es varen aconseguir per una banda 322 milions d'euros, que això és recuperar inversions estatutàries que s'havien perdut o que es podien perdre, una quantitat important, 43 milions d'euros d'inversions que eren a punt de finalitzar el període de justificació i que si no es prorrogaven es perdien o s'havien de tornar a Madrid, sense haver fet l'obra. Vàrem aconseguir prorrogar això, per tant, són 46 milions d'euros que s'han aconseguit o que s'han deixat de perdre. I després els 240 milions de carreteres, que precisament l'any passat n'hi havia 80 de pressupostats i no es varen realitzar i això va ajudar a fer dèficit dins el 2015, idè aquests 240 milions de carreteres nosaltres hem firmat un protocol que vendran en tres anys i tenim una eina i un instrument per reclamar i per aconseguir aquests 240 milions durant aquesta legislatura.

És vera que no els tenim, però tenim una eina legal de la qual podem tirar i per la qual confiam que arribaran, i aquests recursos precisament no estan..., en criteri de prudència no estan pressupostats, però quan arribin ajudaran a millorar la situació econòmica i financera d'aquesta comunitat.

Per tant, esper aconseguir més..., jo i aquest govern esperam aconseguir molt més del que vostès varen aconseguir, no calant el cap, no necessàriament amb una actitud de perdonavides o diguin-ho com vulguin, però sí amb una actitud reivindicativa i de demanar el que cal a Balears i crec que amb poc que hem fet aquests deu mesos ja hem aconseguit molt.

Jo reiter: una bilateral amb recursos, amb 322 milions a Balears, un grup de feina per al règim especial per a Balears, que algú m'ha demanat quan es tornaria reunir, s'ha reunit un cop i es tornarà reunir al mes de maig per seguir avançant, a més... bé, després explicaré si de cas amb el REB faré un parèntesi. I també, allò de flexibilitzar el dèficit, crec que també hi hem posat el nostre gra d'arena.

I un darrer punt molt important: hem dit no al Sr. Montoro a fer retallades, que quedi clar que aquest govern no farà retallades. I hem contestat la carta del Sr. Montoro on diem que no farem, no escometrem l'acord de no disponibilitat de crèdit, perquè... per molts de motius, tenim motius tècnics, raonablement tècnics que podem... que ja n'he parlat durant la primera presentació, que no correspon a Balears aplicar-lo i, en segon lloc, perquè ens negam políticament a escometre aquestes mesures quan l'Estat és el primer que no ha estat

responsable a l'hora de repartir el dèficit, a l'hora de fer això que tots enteneu molt bé perquè tots ho heu explicat, a l'hora de repartir el dèficit de forma vertical l'Estat ha deixat uns marges, uns objectius incomplibles a les comunitats autònomes i el que no pot fer és després castigar-les, quan ja sabia de bon principi que no ho podria complir; un professor al qual tots els alumnes suspenen és que no és un bon professor, llavors... bé, idò tres, s'ho ha de fer mirar, això vol dir que alguna cosa falla, si a l'Estat li suspenen totes les autonomies amb dèficit o totes menys tres, perquè dues són les que estan ben finançades, una és País Basc, bé... País Basc, Canàries té un règim especial, Canàries, Galícia i País Basc, el País Basc té un sistema de finançament diferent, Canàries té un règim especial i Galícia, no ho conec amb tant de detall, però està clar que tenen un altre punt de partida.

Per tant, reiter, un govern on les seves comunitats autònomes incompleixen no és per capritx. Jo record el que molt bé heu explicat tots, que les comunitats autònomes tenen el gruix de la despesa important, i l'Estat es deixa un 70%, o s'havia deixat fins a la flexibilització, un 70% del dèficit, i només té un 35% de la despesa. Des d'aquest moment això no està equilibrat i per tant està abocat a incompliment, i l'incompliment l'únic que du és que Europa no ens cregui i que Europa no es prengui seriosament Espanya -Espanya, no les comunitats autònomes-, que som incomplidors. Qui és el responsable d'això? És l'Estat, aquí sí que l'únic responsable és l'Estat.

Jo el torn convidar, Sr. Camps, a sumar-se a aquesta petició de condonar deute. És una mesura més, és una proposta més; enteneu que no és que no vulguem pagar el deute sinó que no té sentit que ens deixin deute per pagar deute, això l'únic que fa és elevar el nostre nivell de deute sobre el PIB i això fa que tinguem *ratings* més complicats, i que tinguem una situació economicofinancera més complicada, i a sobre el que ja he explicat, que no ho tornaré a dir, dels mecanismes que fan de recentralitzar les comunitats autònomes i de no afavorir l'autonomia financera, i l'autonomia de les comunitats autònomes.

Aniré responent altres temes de Podem. Ja li he dit que no hi haurà retallades, el pressupost 2016 tal com està aprovat s'executarà; l'AIREF ens ha donat un aval de molt de valor aquests dies, que en dos informes ha dit que Balears..., sobretot el d'ahir, que diu que Balears amb aquesta flexibilització del dèficit que pretén el ministre de Guindos demanar, o ja ha sol·licitat, sol·licitarà a Europa, que he de dir que no està aprovat encara, això només està sol·licitat, amb això Balears complirà i per tant..., i també per mor d'això no li correspondria aplicar aquesta carta, al ministre Montoro no li correspondria enviar aquesta carta i demanar-nos l'acord de no-disponibilitat, i per tant amb tota la tranquil·litat del món Balears no està fent cap incompliment i Balears no farà retallades i aplicarà els pressuposts 2016, que com tots els membres d'aquí coneixeu la cambra va aprovar i va aprovar una prioritització de les polítiques socials, de recuperació de l'estat de benestar, etc.

Bé, les inversions estatutàries que em demanàveu, bé, entre 2007 i 2014, que era el que preveia l'Estatut d'Autonomia, l'Estatut d'Autonomia preveia que a Balears havia d'arribar

durant aquests anys una inversió mitja estatal, que és el que no es cobria amb pressupostos generals de l'Estat, s'havia de cobrir amb uns convenis en inversions estatutàries. Durant els anys 2009 i 2011 el govern Antich, el govern del Sr. Antich, va firmar una sèrie de convenis per 860 milions; d'aquests en varen arribar 360, només, que alguns d'ells han estat a punt de perdre's perquè la passada legislatura hi va haver un govern irresponsables que no els va executar, i que tanta sort que hem arribat el govern actual i hem recuperat..., hem previst que no es perdés, almanco d'aquests 360 milions, ni un. A més, com que en aquests anys no es va arribar al nivell que deia l'Estatut d'Autonomia, faltarien 700 milions més que no es varen firmar; en total són 1.300 milions d'euros que s'haurien perdut d'inversions estatutàries en el període 2007-2014.

Com que l'Estatut d'Autonomia preveia que era durant aquest temps, estam fora d'aquest temps i per tant ja se'ns hauria acabat el període per reclamar-les. Això no lleva que ho puguem demanar. Topam amb Madrid, topam amb aquest govern del Partit Popular que, a part que ara està en funcions, no vol sentir parlar d'inversions estatutàries perquè no creu en els estatuts d'autonomia, talment ho diu el Sr. Montoro; a mi m'ho ha dit en una reunió bilateral, "no podem fer cas de tots els estatuts d'autonomia i de tot el que diuen perquè això seria un desgavell"; així és com creuen ells i com defensen les autonomies i els estatuts d'autonomia. Per tant al govern actual que hi ha hagut ara, i menys ara, en funcions, això és difícil de reclamar; el que passa és que si..., no evitam, no evitam..., intentarem o seguirem reclamant algunes d'aquestes inversions, com a mínim sobre els primers 860 firmats, recuperar-los, una part sí que s'ha de recuperar, i en això feim feina. Ho hem intentat fins ara però, vos dic la veritat, amb aquest govern que tenim ara en aquest moment és complicat.

Quant al que em demanàveu de flexibilitzar el deute, com repercutirà en la despesa de les altres conselleries, el que primer hem de dir, primer de tot, és que aquesta flexibilització no està encara aprovada, senzillament està demanada, falta tota una sèrie de tràmits perquè la Comissió Europea ens l'aprovi. Tampoc no coneixem com quedaran els propers anys; això ens ho diran, dijous hi ha Consell de Política Fiscal i Financera, i ens comunicaran com queda la revisió dels objectius de dèficit els propers anys. Per tant tot això s'ha d'emmarcar dins el Pla econòmic financer que ha de fer aquesta comunitat i que ha de presentar en els propers dies, i per tant aquesta flexibilització dóna més amplitud per complir, però no necessàriament més despesa; el que passa és que sí dóna tranquil·litat que el pressupost 2016 s'executarà amb tot el que té pressupostat, i per tant crec que són un alè per a la nostra comunitat aquestes quatre dècimes més, tot i que també deim dues coses: la primera, que ja ens havien d'haver fet cas fa estona quan ho vàrem demanar, això ens dóna la raó, és una reivindicació que havíem fet des de sempre, des de fa molt de temps i per tant això ja podria estar fet, arriba tard; i l'altra és que no és suficient, o sigui, són quatre dècimes però evidentment no és suficient perquè Balears té la despesa mitja per sota d'altres comunitats i perquè, a més d'això, també necessitam millorar el sistema de finançament. Amb això no ens posam a la mitjana estatal en despesa pública, per tant és un alè, és una passa, reconeixem una passa que s'ha atrevit a fer el ministre..., el Govern d'Espanya, però que tampoc no és suficient.

I amb això crec que... Bé, després em demanava El Pi què pensam d'aquesta interinitat. Bé, aquesta interinitat el primer que jo em permet és criticar -que ja ho he dit però ho repetesc- és criticar les accions que ha fet el ministre Montoro, que estant en funcions s'ha atrevit a aplicar la Llei d'estabilitat de la forma més dura que ho havia fet mai, no ho havia fet mai amb aquest tipus de cartes i condicionant el mecanisme de FLA amb uns acords de no-disponibilitat de crèdit, que no té res a veure una cosa amb l'altra però ell ha decidit mesclar-ho. No ho havia fet mai; a Espanya les comunitats autònomes incomplien l'any passat i no es varen aplicar aquestes mesures perquè era any electoral i no li interessava, i ara precisament ho ha hagut de fer; però també ha hagut de rectificar, com veieu aquests dies ha flexibilitzat el dèficit i ara està duent negociacions bilaterals amb cada comunitat autònoma, on està arribant a acords..., bé, no sabem exactament encara què està fent, però sí que ja ha baixat el nivell d'alarma; fins i tot podríem dir que tot això que ha fet ha estat per quedar bé davant Europa, ha volgut utilitzar les comunitats autònomes una vegada més per quedar bé davant Europa, que s'estava fent complir a les comunitats autònomes que eren les culpables del dèficit, però després d'alguna manera haurà de retrocedir perquè l'AIREF mateix li ho està dient en el seu informe.

Jo, com deia, el que em demanàveu de l'estratègia o què pensam de..., ja ho he explicat abans, o sigui, jo crec que amb un govern en funcions això és difícil que s'arregli; el que passa és que sí que anam fent..., la petició, l'anam fent i l'anirem fent, i crec que aquesta petició en el moment en què es comenci a plantejar la reforma del sistema de finançament és bàsic que estigui damunt la taula, per tant això és feina i passes que tenim guanyades. Em consta que altres comunitats autònomes ho han demanat, per exemple em consta que Andalusia ja ho ha dit públicament, i per tant jo crec que està bé anar creant aquesta petició, que sigui al ministeri, i també fer aliança amb altres comunitats autònomes perquè crec que això posa de relleu que el sistema, els mecanismes de finançament de líquidesa que té l'Estat són perversos i s'ha d'acabar amb ells. Jo crec que és molt important que hi hagi força darrere això, i també agrairia la força del Parlament en aquest sentit.

Quan em demanàveu precedents de condonació de deute, hi ha precedent de pagament de deute històric amb Extremadura i amb Andalusia, però és que nosaltres l'arrel d'aquesta condonació ve per l'infrafinançament. No oblideu que Balears està molt endeutada perquè té un infrafinançament; a part que hagi pogut gastar més o menys, si haguéssim tengut el finançament adequat i una bona gestió econòmica, sobretot en alguns anys, per exemple, del Sr. Matas, que sabem que va fer despeses exagerades i inadequades, no estariem tan endeutats. Per tant està clar que el volum de deute elevat que té Balears es deu a l'infrafinançament, i per això la condonació, l'arrel, neix d'aquest tema d'infrafinançament, i per tant de compensació d'un greuge històric.

Les reclamacions judicials no les hem engegades, no hem fet cap reclamació judicial de les que vostè em demanava, perquè fins ara hem confiat en la negociació bilateral i hi confiam; és veritat que mentre el Govern d'Espanya estigui en interinitat és més complicat, però també és vera que hem aconseguit algunes coses i per tant sí que fa falta aconseguir molt més, això ho tenim molt clar i de qualque manera estam

ansiosos que puguem entrar a negociar un nou sistema de finançament, o recuperar inversions estatutàries, o un REB. I per tant, de moment estam per aquesta via, com ja li he dit alguna altra vegada, però reclamacions judicials encara no n'hem iniciades.

Sí que estam fent aliances amb altres comunitats autònomes, amb València, amb Catalunya pels temes de finançament, comissió d'experts. Per treballar tots aquests temes estam engegant aquests tipus d'aliances.

I per al tema del REB que qualcú m'havia demanat, li explico com està. En aquest moment hem fet una reunió, el grup de feina que es va constituir amb l'Estat ha fet una reunió, crec que era el mes de desembre. Vàrem partir d'un estudi que ja havia fet l'anterior Govern sobre costos d'insularitat i que havia fet la Universitat, ara hem ampliat l'encàrrec a la Universitat, per ampliar aquest estudi ja amb propostes per compensar la insularitat. La Universitat en aquest moment hi fa feina amb aquesta proposta, bé per fer propostes. I el mes de maig està prevista una segona reunió amb el ministeri, per seguir treballant el grup de feina. Clar, com que hi ha hagut tot aquest temps de..., confiàvem que en aquest moment ja tendríem un Govern nou i podríem treballar d'una altra manera, però vist que el Govern en funcions s'allarga tant, hem sol·licitat una segona reunió del grup de feina, que el mes de maig es reunirà.

I crec que ja ho he dit tot.

Sí, em queda el tema del Pla d'eficiència dels grups que heu insistit. És veritat que no hi ha un Pla d'eficiència fet, escrit, documentat, però sí que es fan moltes mesures que les podríem plasmar en un document i que està previst fer-ho, de millora d'eficiència. Tant a l'ib-salut s'han introduït moltes mesures, els contractes de gestió en són un exemple, compres centralitzades. Els dos focus on s'ha de fixar més el control de la despesa és Salut, que es veu que hi ha un problema d'infrafinançament, però també hi ha un problema de millora de gestió i s'hi fa feina.

I després el sector públic instrumental. Nosaltres no creiem en la fórmula que es va aplicar la passada legislatura, d'acomiar de qualsevol manera personal del sector públic instrumental, sinó que s'ha de procurar que el sector públic instrumental sigui eficient. Recordau, ho he dit altres vegades, hi ha serveis importants que presta aquesta comunitat autònoma que es fan a través del sector públic instrumental, un IBISEC que construeix escoles; un ABAQUA que construeix depuradores i du a terme tot el tema de manteniment de les depuradores, o del cicle de l'aigua; IBANAT que se'n cuida d'extingir incendis; un IBAVI que ajuda a fer política d'habitatge, etcètera. Tots aquests serveis són necessaris, el que passa és que s'han de gestionar de forma eficient i en això hi creim i en això fem feina.

I crec que ja ho he dit tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Comença el torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, si no ho he entès malament, vostè és partidària d'abolir el Fons de Liquiditat Autònoma, açò és un sistema que no hauria d'existir. Jo li recordaré una qüestió, és a dir, els Fons de Liquiditat Autònoma no són obligatoris. Si vostè creu que és tan nociu per a Balears adherir-se a aquest sistema de finançament que posa l'Estat a l'abast de tothom, vagi al mercat financer normal, no passa res, Sra. Consellera.

És a dir, si tan dolent és el FLA, vagi als bancs. Què passa, que els bancs són pitjors? Ah, segurament serà açò, segurament serà açò. És clar, escolti, és que quan un deixa doblers, hi posa unes condicions òbvies. Vostè vol fer com en Tsipras a Grècia, que volia doblers, a més de fer quitances i no haver-los de tornar mai. És clar, evidentment, Sra. Consellera es fa difícil avui trobar qualcú que et pugui deixar els doblers sense condicions i si m'ho tornes d'acord i sinó és igual. Lògicament..., en fi, per tant, el FLA si vostè no s'hi vol acollir, no s'hi aculli, però d'açò a abolir el FLA em sembla un disbarat com unes cases.

Una altra qüestió. Vostè deia que a principi d'abril i fins ara, gràcies a les pressions que hi ha hagut de les comunitats autònomes, s'ha pogut flexibilitzar el dèficit. Miri, o fer recapacitar el Govern per demanar a Europa una flexibilització del dèficit. Jo tenc unes dades, no sé si abans també, però dia 11 de febrer de 2016, enguany, ja l'Estat va demanar una flexibilització del dèficit, no va importar arribar el mes d'abril quan hi va haver la rebel·lió de les comunitats autònomes, sinó que ja el mes de febrer el Sr. Rajoy ja demanava aquesta flexibilització del dèficit. Per tant, atribuir aquesta flexibilització del dèficit a la rebel·lió de les autonomies, me sembla com a mínim agosarat i que a més, no es correspon amb la realitat de les dades.

Altres qüestions importants. Miri, perquè vegi que el FLA no és tan dolent, gràcies al Fons de Liquiditat l'any 2015, el febrer de l'any 2015, ens vam poder adherir al compartiment de facilitats financeres del fons de finançament de les comunitats autònomes, creat pel Reial Decret 17/2014, i ens hi vam poder adherir, sap per què? Perquè Balears complia els objectius d'estabilitat pressupostària i de deute públic. I què tenia açò de bo? Idò que teníem interès zero i durant tres anys. Per tant, ens hem estalviat gràcies a açò 32,5 milions d'euros. I em dirà, i açò ho va aconseguir el Govern de'n Bauzá, tan dolent que és? Idò sí, el Govern de'n Bauzá que és tan dolent, va aconseguir estalviar a tots els ciutadans 32,5 milions en interessos, gràcies que ens vam poder adherir a aquest compartiment de facilitat financera. Aquesta és la realitat.

Per tant, Sra. Consellera, jo d'aquesta compareixença me'n vaig amb una certa preocupació, una certa preocupació perquè veig que vostè mateixa està preocupada, està preocupada per l'altíssim nivell d'endeutament que tenim. És una preocupació que jo crec que la podem fer extensible a tots. És molt preocupant l'altíssim nivell d'endeutament. I sempre he dit el mateix, si tenim més dèficit, tindrem més endeutament. Si gastam més del que ens ingressen, òbviesment tot allò s'ha de finançar i per tant, incrementam l'endeutament.

Per tant, d'aquí la importància de poder reduir el dèficit i d'aquí la importància també de tenir un millor sistema de finançament per intentar reduir-lo, és cert. Però d'açò a dir: no farem retallades, em sembla, com a mínim, com a mínim, que segurament, i ja li ho recordarem, s'haurà de menjar les seves pròpies paraules, perquè segurament haurà de fer retallades, segurament haurà de fer retallades, perquè no li quedarà més remei. Perquè, si no, i avui de matí ja ho deia, aquestes retallades que no faci, ho haurà de fer mitjançant posar més deute damunt les espatlles dels ciutadans, d'aquells proveïdors de la comunitat autònoma que no podrà pagar d'hora.

Hi ha un exemple, perquè vostès han convertit en temàtica la paraula austeritat, vostès parlen d'"austericidi", li posaré l'exemple d'un país, que és Xipre, Xipre va ser intervingut per Europa. Xipre després de la intervenció d'Europa, va fer un seguit de reformes, aquestes reformes el van dur a reduir un 23% la despesa pública, un 23%. És clar, segons les seves teories açò implicaria posar al llindar del col·lapse aquest país. Idò no mirin, l'atur es va reduir un 25%, va passar d'un 16,8 a un 12,6 en un any i dos mesos; ara té un 2% de creixement econòmic i tot gràcies a mesclar, o complementar polítiques d'austeritat amb polítiques de reformes productives.

Vostès què fan? Tot el contrari...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, ha d'acabar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...vostès gasten i a més a més, lleven les reformes que havíem fet. Per tant, vostès aturen l'economia, per tant, tindran menys ingressos i per tant, vostès el que fan és en certa manera posar obstacles per poder complir amb l'objectiu de dèficit i posar obstacles a poder aconseguir arribar a complir amb els pressuposts que havien aprovat.

Sr. President, ja acab amb una qüestió, i és realment la pregunta que m'havia fet la consellera, si estic d'acord o no amb la condonació del deute. Jo estic d'acord amb la condonació del deute, no tenc cap problema, però no som jo qui ha d'estar d'acord amb la condonació del deute, en tot cas serà el Govern de l'Estat, la resta d'autonomies i posar-se d'acord. Jo crec que ha de ser fruit d'una negociació del sistema de finançament global, on es puguin incloure aquestes qüestions. Però evidentment jo, si ens perdonen 500 milions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...vostè perquè què diu 500 milions, ens en poden perdonar 4.000, m'és ben igual, però en qualsevol cas jo no tenc cap problema en què vostès demanin aquesta condonació del deute.

Per tant, en aquest sentit nosaltres donaríem suport a aquesta proposta, en funció de com vagin les negociacions del sistema de finançament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Salvador Aguilera, per un temps de cinc minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Cladera, per la seva resposta i al seu equip. Com abans m'ha faltat temps, justament m'havia deixat un parell de qüestions que després alguns dels portaveus han comentat. Justament vostè ha acabat la seva primera intervenció demanant si teníem o volíem viure en una comunitat lliure o no, idò, com vostè es pot imaginar, volem una comunitat lliure que no sigui intervinguda per Madrid, que sigui autosuficient, justa, equitativa, amb bons serveis públics per a tots els ciutadans i ciutadanes de la nostra illa, no?, com han comentat molts dels portaveus anteriorment.

També el Sr. Melià ho ha comentat, i a mi se m'havia oblidat, sigui valenta i posi contencions administratiu davant de... reclamar tot el que comentam, és a dir, vostè ho ha comentat, el Sr. Melià li ho ha demanat, sincerament aquests milers de milions d'euros, és que no parlem de moneda menuda, com ha comentat el Sr. Reus abans, que moltes vegades tenim aquesta sensació de demanar a papà-Estat-Madrid, al Govern central, uns doblers que resulta que portem molts d'anys, com ja..., sobretot per a nosaltres que hem arribat a les institucions, no?, és un mantra que durant aquests mesos es repeteix una i dues vegades, veure que realment aquesta falta de finançament és un dels mals que tenim dins la nostra comunitat a l'hora de poder tenir els serveis i, realment, no dependre o entrar, com vostè també ha comentat molt bé, en aquest cercle viciós, pervers, que provoca aquest intercanvi de cromos pràcticament entre dèficit o necessitat, crèdit, FLA, etc.

Per tant, sigui valenta i si en algun moment... des del nostre partit tindrà el nostre suport per demanar a Madrid via judicial el que correspon, perquè és una qüestió que suposa alguns col·legis, centenars de professors, professionals, serveis socials, residències, etc.

Ja quasi per acabar, és una qüestió que, també vostè ho ha comentat i alguns dels portaveus de les diferents forces, les comunitats autònomes tenen la responsabilitat de donar uns serveis com són salut, educació i serveis socials i que, a la fi, estam hipotecats, aquests dies a més a més el president d'aquesta comissió ja va posar de manifest com la nostra comunitat estava per sota de la mitjana a nivell de renda per càpita d'inversió quant a sanitat; recordar també que nosaltres des de fa ja mesos, al seu moment, demanàvem arribar a un 3% del PIB en educació, arribar a un 3% quan la mitjana és un 4,5 i demanen des d'Europa o des de l'OCDE un 7%, repetim, un mateix mantra respecte, Sra. Cladera, em sap greu, però és el que la ciutadania necessita i volem.

Per tant, aquí, és una qüestió que aquí a la fi el Govern central ha de facilitar els mecanismes necessaris perquè a les nostres illes, igual que a la resta de comunitats, arribin aquests serveis independentment de la nostra ubicació o de la nostra pertinença a una comunitat o a una altra.

També el Sr. Andreu Alcover ha posat de manifest, i jo li feia la petició sobre el tema de les inversions estatutàries, des del 2012 no s'havia firmat cap tipus de conveni, tornem-hi una altra vegada, no? Això... a veure, per intentar equilibrar, com vostè ha comentat també, la falta de finançament per part del Govern cap a les nostres illes, aquest és un mecanisme, no?, idò fer palès realment que el PP, una vegada més, no ha fet res com vostè ha comentat o ha fet molt poc durant aquests anys per intentar reclamar el que és de justícia per a la ciutadania a les nostres illes.

Important també i no sé si en som conscients tots i totes les persones que som aquí, sobretot les persones que som a les institucions, aquesta falta de finançament moltes vegades és veure que les nostres illes durant aquests últims lustres i especialment, per exemple, a Eivissa i Formentera hem viscut i vivim encara un increment demogràfic molt, però molt important, i això què suposa? Que si hi ha més persones a les nostres illes, al final acabarem veient que la renda per càpita, la inversió és menor, per què? Perquè no hi ha un increment teòric per incrementar-se la població en aquestes illes, no? Això és una qüestió personal que li transmet a vostè per dir-li que realment aquest increment, i especialment a Eivissa i Formentera, és notable, no ha passat d'una forma important a Mallorca i Menorca, però sí que a l'hora de tenir les infraestructures i els serveis necessaris no és el mateix tenir una població de 90.000 habitants a passar, com ara per exemple Eivissa tindrà 140.000 persones (...).

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar acabant, Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

I ja per últim, teòricament l'incompliment que des del Govern central... l'incompliment de dèficit, això suposa o suposaria teòricament una multa, i voldria demanar-li-ho si ho sap, una multa per part de la Unió Europea de, justament, el 0,20% del PIB, això és teòricament... no haver complert el dèficit a nivell estatal, suposaria una multa de 2.000 milions d'euros, això segons informació que ha aparegut en diferents mitjans, després des de la Unió Europea també diuen que tal vegada al final, com s'ha comentat, aquesta relaxació per part d'Europa davant d'una situació a la qual no arriben les comunitats ni el Govern de poder complir el dèficit, idò veure realment si això és veritat o no.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus, per un temps de cinc minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

En primer lloc, el Sr. Aguilera feia referència al tema del que ha de suposar l'educació damunt el PIB, jo només una reflexió d'aquest tema, de vegades parlem i tots ho fem i tots ho hem fet, de si l'educació hauria de ser un 4 o un 5 o 6% del PIB i la sanitat hauria de ser un 7 o un 8 o un 9% del PIB. La

realitat és que a Balears els nostres pressuposts de la comunitat autònoma en límit de despesa es troba envoltant un 12% del PIB; el d'Andalusia, per exemple, es troba envoltant el 20%, el pressupost de la comunitat enfront del PIB de la comunitat. Per tant, ja em diran amb un 12% del PIB, si diem que l'educació ha de tenir un 6 i sanitat ha de tenir un 9... vull dir, falten tres punts de PIB només per a educació i sanitat; en canvi a Andalusia, per exemple, el pressupost de la comunitat enfront del PIB de la comunitat suposa un 20%.

El problema del FLA, des del nostre punt de vista, sigui més pervers o manco en el nostre cas és que els doblers que ens deixen són nostres, és que tenim un sistema de finançament que és reconegut per l'Estat, i jo crec que són més, que és el doble almanco, reconegut per l'Estat, es recaptin 1.300 milions d'euros més dels que s'inverteixen aquí i després ens n'han de deixar 900 i ens han de posar mil entrebancs i ens han de fer retallar.

Respecte als interessos, també vull recordar que aquest fons de pagament a proveïdors que es va fer i que es va obligar a tots els ajuntaments també a fer-lo, i jo hi era també quan es va fer, per exemple, a Santa Margalida, a l'any 2012, es va fer prop d'un 6,5%, una cosa així, vull dir, va ser un interès que no era gens baix. Què va passar també després? Va aparèixer el Banc Central Europeu, va començar també a amollar doblers a molt baix interès i per això l'Estat ha pogut millorar moltíssim, moltíssim el tipus d'interès i ha pogut derivar-ho cap a les comunitats autònomes, també per la política del Banc Central Europeu.

Jo demanaria a la consellera que si ha de fer cap retallada que retalli els 780 milions d'euros del Fons de suficiència i garantia, aquests són els que s'haurien de retallar, perquè si estam per sota de la mitjana en inversió en sanitat i educació i resulta que hem d'aportar 780 milions d'euros, tal vegada són altres comunitats autònomes les que han de retallar i nosaltres hem d'aportar manco a aquest fons que, en teoria, ha de servir perquè tothom tenguí més o manco el mateix servei, i resulta que nosaltres aportam els 780 milions i no arribam a la mitjana en inversió, en educació i en sanitat.

I respecte del concepte d'"austericidi", jo el concepte d'"austericidi" l'entenc, per exemple, el que ha passat a Galícia amb els medicaments de l'hepatitis C i això tal vegada té alguna cosa a veure amb el compliment del dèficit d'aquesta comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Després d'aproximadament deu hores de jornada parlamentària la meua capacitat de càstig està prou exhaurida i, per tant, només he de reconèixer que el Sr. Camps té l'habilitat d'incitar i excitar el debat...

(Algunes rialles)

... però bé, el Sr. Reus m'ha fet la feina i, efectivament, aquesta comparació amb el banc té només el petit problema que és que els doblers del banc són nostres, i clar quan els doblers són teus la negociació és diferent, tu no estàs demanant uns doblers d'un altre sinó que demanes els teus. Per tant, aquest és el paràmetre que no acaba d'entendre l'argumentari del Partit Popular, els doblers que reclamam a l'Estat són uns doblers produïts pels impostos pagats pels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patrícia Font, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en faré ús. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Xavier Pericay, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Tampoc no en faré ús.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Alcover, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Seré ràpid, Sr. President. Gràcies. Bé, s'ha parlat del PIB i només volia fer una puntualització perquè quan parlam de percentatge del PIB destinat a educació no només s'ha de computar la part pública que s'hi destina sinó també la part privada, no només són els nostres pressuposts, també el pressupost de totes les administracions que es destinen a educació i fins i tot el que la meua filla em pugui costar per estudiar fora també s'ha de sumar en el PIB de la comunitat destinat a educació. Simple matís.

Crec que avui és una bona notícia el fet que tothom hi pugui estar d'acord, és vera que el Partit Popular, he apunta la frase, diu: "a la proposta se li dóna suport en funció de com vagin les negociacions". Bé, aquest matís, aquest matís... he dit bé, ho prendrem pel que està bé,...

(Remor de veus)

... però la proposta és vàlida o no és vàlida? Jo crec que és vàlida i se li ha de donar suport, després, evidentment, dependrà de l'estratègia de les possibilitats i de la competència que tinguem per reclamar a Madrid l'èxit d'aquestes demandes. Ens hem de quedar amb la part positiva, entenc que tothom està d'acord amb la proposta i el que li he dit a la primera intervenció, mani feines, designi l'estratègia a seguir i el Parlament entenc que, de manera unànime, així ho esper, li

donarà suport i farà aquell paper que millor creguem que hem de fer per aconseguir aquest objectiu que ens hem proposat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Jo també seré breu atès que crec que tot s'ha dit, però bé... eh?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, jo no he d'anar amb avió, (...).

(Algunes rialles i remor de veus)

Bé, en primer lloc, jo sí que li agrairia, Sr. Camps, que fos més explícit amb la pregunta, si hi està d'acord o no hi està d'acord.

(Remor de veus)

No, jo faig la compareixença, no hi ha cap problema, però hi ha més ocasions per especificar-ho, no cal... aquí tots parlem i tots diem què pensam, per tant, ho pot dir molt clar si vol.

Jo convidaria a fer com altres... convidaria al Partit Popular a fer com a altres comunitats autònomes, com Castella-Lleó, que en algun moment es posicionen clarament en contra de les polítiques que fa l'Estat, en contra d'aquestes mesures coercitives, en contra de demanar més autonomia financera, de demanar més finançament. Jo li demanaria al Partit Popular d'aquesta comunitat autònoma que fos més valent, ja que no ho ha estat fins ara que ho sigui ara. Així tal vegada entre tots, granet a granet, aconseguirem més coses de les que tenim.

Quant al que vostè deia que les comunitats aquests mesos no han fet... no ha servit de res el que han fet, jo crec que sí, no estam reclamant des d'aquest mes d'abril. En el primer Consell de Política Fiscal i Financera, el 8 de juliol d'aquesta legislatura, 8 de juliol de 2015, ja es va visualitzar aquest rebuig de les comunitats autònomes que li deien prou al ministre Montoro que volien una altra senda de dèficit, i que s'havia de flexibilitzar el dèficit. I crec que això, a més, li han manifestat la majoria de comunitats autònomes a l'Estat i, per exemple, en el cas de Balears no només en el Consell de Política Fiscal i Financera sinó també en les diferents reunions que he tingut ocasió de tenir, tant la president amb el president, amb el Sr. Rajoy, com jo amb el ministre Montoro, cada vegada que hem tingut ocasió li hem demanat i crec que qualque cosa haurà fruit, tot i que costi reconèixer-ho. Crec que sí que ha tingut el seu efecte.

Vull tornar a dir que aquest govern no farà retallades, això ho té molt clar, això és un mantra, si vol, d'aquest pressupost

i amb aquest pressupost precisament ja ha quedat molt clar el canvi de rumb de les polítiques que fa aquest govern. Crec que les retallades que s'han fet en aquesta passada legislatura moltes eren per motius ideològics, s'ha utilitzat el tema de l'estabilitat, el tema del dèficit i la contenció moltes vegades per motius ideològics i s'ha dut la pretensió que tenia el Partit Popular tant aquí com a Madrid, a Madrid era recentralitzar i eliminar l'estat de benestar o reduir-lo i aquí a Balears també de forma molt clara. Per això, aquest govern té molt clar que això s'ha acabat i que a partir d'ara farà tot el possible perquè això no sigui així, i una de les coses que farà serà reivindicar davant Madrid quan calgui, on calgui, de les maneres que tinguem, si calen mesures judicials també les farem, per defensar que això no sigui així i per reclamar el que ens pertoca.

Per tant, una de les primeres coses que podem fer en aquest moment mentre el sistema de finançament no es pugui reformar és, per exemple, la mesura que duem avui i quan diem condonar deute és una compensació, és un mecanisme de compensació que creiem que és just perquè ve d'un infrafinançament històric. Al final només demanam que ens compensin aquest greuge històric, com deien alguns diputats, són doblers que són nostres, i que ara ens els tornen deixar en forma de deute, a sobre hem de tornar aquest deute i hem de pagar interessos i a sobre hem de fer un pla d'ajust, un pla no sé què, no sé quants perquè el ministeri ens ofega o ens estreny, aprofita aquests mecanismes per ofegar-nos, per tant, és clar, per no demanar primer hem de rebaixar aquest nivell de deute, o sigui, per poder anar al mercat el primer que hem de fer és rebaixar aquest nivell de deute.

És clar, per això la condonació del deute té moltes finalitats, té moltes finalitats, una seria acabar amb els mecanismes perversos del FLA, l'altra és defensar l'autonomia financera d'aquesta comunitat autònoma i l'altra és baixar el nivell de deute i, per tant, poder acudir als mercats i això també donaria més autonomia. O sigui, crec que no defensar això avui o a partir d'ara és un greu error i no ajuda aquesta comunitat autònoma.

Per això, convidat a tots els grups parlamentaris a agafar aquest guant i que agafin aquesta iniciativa o aquesta proposta i ho treballin a nivell de parlament, com ho faria el Sr. Andreu Alcover, em sembla molt bona iniciativa que es faci, i mentrestant són passes que fem cap a millorar la situació de Balears.

Li volia afegir que... li volia desmentir o, bé, matisar, negar el discurs que vostès tenen, el Partit Popular, quant que aquest govern només gasta més i dificulta el creixement o dificulta l'atur. Crec que les dades que hi ha en aquest moment, que són objectives, són que hi ha més creixement econòmic, que l'atur disminueix, tot i que aquest govern faci unes polítiques d'augmentar l'estat de benestar, polítiques de més despesa social. Això és una notícia creada per *El Mundo* i no entraré a discutir, però crec que sí també les polítiques del Govern no només han de mirar per a avui sinó que han de mirar per al futur, i els decrets urbanístics el que han fet és pensar en el futur de Balears, perquè d'aquest territori, d'aquest petit territori que tenim no només hi hem de viure ara sinó que hi hem de viure en el futur i sobretot si hi ha una indústria, un

turisme que viu d'això. Per tant, necessitam preservar el territori i aquests decrets obeeixen a això, i en cap moment no s'ha vist afectat el creixement econòmic perquè parlam d'un 3,5% en aquest moment.

Per concloure, només convidaria el Parlament que faci iniciatives en aquest sentit, que ajudi el Govern i fer entendre al Govern d'Espanya que són petites passes per millorar la situació de Balears, no és l'única ni la més important, però és important aquesta, i que també, evidentment, que quan comencem a negociar el sistema de finançament puguem tenir això ja prou treballat.

I només per acabar, Sr. Camps, perquè la resta de grups no m'han mostrat tanta resistència...

(Algunes rialles)

... si vostè vol seguir vivint a una comunitat intervinguda per l'Estat que limita l'autonomia financera i limita l'autonomia política de les comunitats autònomes, pot seguir defensant els mecanismes del FLA o de facilitat de liquidesa de l'Estat i pot no donar suport a aquesta proposta, però si realment defensàs, defensa que puguem viure a una comunitat on exercir les nostres competències, la nostra autonomia, crec que hauria de donar suport a aquesta proposta. Res més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat volem agrair la presència de la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques i la dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
